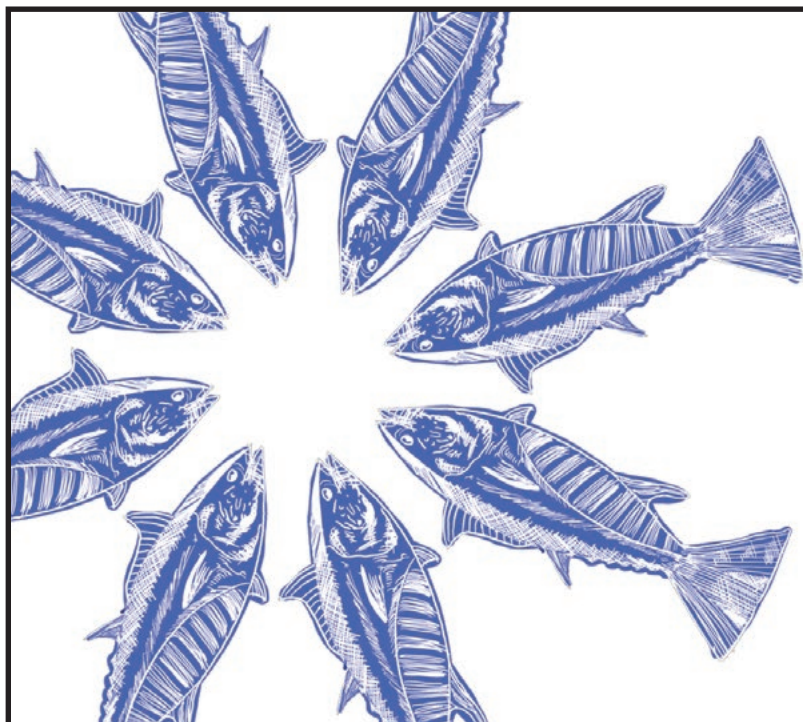

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

ČÍSLO 10 – ŘÍJEN – CENA 15 Kč

ATELIÉR FANTAZIE

ŠÁRKY RUBICKOVÉ

Rybářské Slavnosti

Hluboká nad Vltavou
28. října 2020

*Místo konání a program rybářských slavností budou oznámeny v závislosti na vládou přijatých opatřeních v ČR.

GYMNASTIKA PRO DĚTI

MÍSTO:
SPORTHOTEL
BARBORKA
HLUBOKÁ NAD VLTAVOU

CVIČÍME KAŽDÉ PONDĚLÍ

16:00 - 17:00 DĚVČATA 3-6 LET
17:00 - 18:00 DĚVČATA 7 A VÍCE LET
18:00 - 19:00 DĚVČATA 7 A VÍCE LET

KONTAKT: EVA DVOŘÁKOVÁ - TEL.: 770 666 373

Pojď hrát

FOTBAL!!!

TJ Hluboká nad Vltavou

Pořádá nábor mladých fotbalistů

Ročník 2010 a mladší

Na fotbalovém stadionu TJ Hluboká n.Vlt.
Každé úterý a čtvrtek od 16:30

Na holky a kluky se těší kvalifikovaní trenéři:
Milan Jedlička – 724 607 947
Martin Hronek – 723 374 314

6 Co dělali strážníci v létě

8 Ateliér Fantazie

Šárky Rubickové

11 Voda moře oceány – jaký byl festival?

14 Mladí hasiči

16 Kde vzal jméno

vrch Baba

20 Kam jezdí herci rádi – AMU Poněšice

25 Nová pekárna na Hluboké

26 Hlubocký baseball opět v extralize

28 Jaromír Zumr – fotograf přírody

HLUBOCKÝ ZPRAVODAJ

Číslo 10 – říjen 2020. Ročník 51.
Vychází měsíčně.

Vydává: Městský úřad Hluboká nad Vltavou, Masarykova ulice 36, 373 41 Hluboká nad Vltavou.

Kulturní nabídka (Panorama)
774 457 269 přes den.

Redaktorka: Alena Mitter
píše články neoznačené podpisem.
Tel.: 775 622 006.

E-mail: alenoviny@volny.cz.

Redakční kruh: Ing. Eva Smrčková,
Marie Krejcarová, Jan Piskač
Grafické zpracování: Adam Růžička
Foto: Mgr. Lucie Jozová, Adam Růžička

Redakční uzávěrka dvacátého v měsíci, ale vítáme příspěvky dřív! Za obsahovou správnost příspěvků ručí autoři.
Náklad 600 výtisků.

Tiskne: Tiskárna PROTISK, s. r. o. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ředitelstvím odštěpného závodu Jižní Čechy v Č. Budějovicích, j.zn. p –5696/96 ze dne 4. listopadu 1996, ev. číslo: MK ČR e. 109 10.

Nevyžádané rukopisy a fotografie nevracíme. Anonymy neuveřejňujeme. Děkujeme za vaše informace, upozornění či zprávy, které nám poskytnete.

Předplatné časopisu – 220 Kč / rok (11 čísel)

Myslím, že babičky a matky jsou trestuhodně nedocenené. Platově i morálně. Občas to platí i pro manželky.

Doma moje nevyžádané rady většinou uvozuji výrokem: „Říct ti to musím, neboť jsem tvá matka / manželka / a nikdo jiný ti to neřekne, protože tě nemá tak rád jako já.“ Vzápětí se zvedne vítr a já už jen zahlédnu záda osloveného jedince a vidím, jak se za ním práší. Přitom Angličani mají takovou hezkou a pravdivou větu: Když je venku zima, je dobré si vzít kabát, i když to říká máma.

Nedávno mě potěšila kniha Anny Grafové „Jak říkala babička“. Autorka je úžasná dáma, Českoameričanka původem z Moravy, a kniha je oslavou moudré babičky a dětství malé Anny.

Nedocenitelné rady v té knížce vůbec nepřekážají a jen mě utvrdily v doporučení před moudrostí starších neutíkat. Mohlo by se vám to totiž škaredě nevyplatit. Dnes tedy moudra od babičky malé Aničky, příště zase ode mne.

- Když nemáš hlad na chleba, tak nemáš hlad!
- Jména hloupých na všech sloupích. Chytrý se nevychloubá, velký se nevytahuje, dobrý se nechválí. Samochvála smrdí!
- Mladý si rád myslí, že je větší, než narostl.
- Když se lidé chtějí překřičet, tak se nechťejí dohodnout.
- Vinen medvěd, že krávu sežral a vinna i kráva, že do lesa šla.
- Chce výš zadkem, než může hlavou dosáhnout.
- Všechno potřebuje svůj čas, nikdo učený z nebe nespádl. Vše je těžké, než se to stane lehké.
- Když se raduješ, čas utíká; když se trápíš nebo máš bolest, čas se vleče.
- Když lituješ, žeš něco špatného udělal, tak ti pámbu odpustí. Ale klid máš, až když ti odpustí také ten, komu jsi ublížil. A až přijmeš trest, odpustíš si sám.
- Jednou opařený kohout se i deště bojí.

- Tu samou chybu už neuděláš – chybami se člověk učí.
- V životě jsou čtyři věci hojnější, než si přejeme: léta, nepřátelé, dluhy a chyby.
- Kdo spí, ten jí.
- Řekla jsem jim pravdu – a pro pravdu se lidi nejvíc zlobí.
- Kdo jsme my, abychom soudili mrtvé, když jsme živým kříž nést nepomohli.
- Proč ten člověk umřel? Protože se narodil. Umřít může i mladý člověk. Starý musí, mladý může.
- Někdy mohou být slzy bez bolesti a také bolest bez slzí.
- Často se člověk víc poučí, když se sám napálí, než když ho druhý varuje.
- Je moudřejší se smát, než se zlobit. Smích přivede člověka k rozumu, o který ho hněv připravuje.
- Zezadu lyceum, zepředu muzeum.
- Mnohdy to, na co šlapeme, má větší cenu než to, čemu se klaníme.
- Žádné očekávání, žádné zklamání.
- Hloupí nadělají někdy více zla než zlí. Od zlého člověka víš, co můžeš čekat, ale hloupý tě překvapí.
- I když vyhráváš, tak prohráváš. První vyhrání z kapsy vyhání.
- Život je lepší protancovat než prosedět. Svět je veliký a život je krátký. Nechci jednou zpívat: moje mladá léta neužila světa...
- Myslím, že nemáme zhašet světlo, které jsme nerozsvítli – světlo je život...
- Tělo je schránka, která nosí život – jako svíčka nese plamen. Když tělo zahyne, svíčka zhasne, ale nezahyne. Jako voda, která se vypaří, ale zase se rosou a deštěm vrátí a udržuje život na zemi. Život je bez začátku a bez konce!
- Teď už se tmy nebojím. Ve tmě je světlo!
- Nelze zabít slovo jednou přečtené, myšlenku jednou vyslovenou, hudbu jednou slyšenou a krásu jednou viděnou.

POZNÁMKA

Občané – jubilanti, kteří si nepřejí být uvedeni ve společenské rubrice Hlubockého zpravodaje, ať toto přání oznámí s nejméně měsíčním předstihem v kanceláři místní matriky.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Městský úřad Hluboká blahopřeje občanům,
kteří v měsíci říjnu oslaví významná výročí

Jubileá:

Ludmila Kosová	94 let	Hluboká
Miloslava Řezníčková	91 let	Hluboká
Věra Fenclová	80 let	Hluboká
Helena Vojtěchová	75 let	Hluboká
Marie Pletková	75 let	Hluboká
Jana Hanušová	75 let	Hluboká
Miloslav Bůrka	75 let	Hluboká

Zlatá svatba:

Manželé František a Marie Jozovi

a František a Marie Šúnovi z Hluboké nad Vltavou
oslaví „Zlatou svatbu“ – 50 let společného života

Do dalších let přejeme všem hodně zdraví, spokojenost
a osobní pohodu.

Narodili se:

Dominik Piechura	Hluboká
Nikolas Hrdý	Hluboká
Max Kainzinger	Hluboká

Opustili nás:

Miloslav Koval	Hluboká
Aleš Jirsa	Hluboká
Anna Rozumová	Hluboká
Bohuslav Hruška	Hluboká
Václav Valenta	Hluboká
Milena Remtová	Hluboká
Ira Williams	Hluboká

Děkujeme všem přátelům a známým, kteří se
přišli 7. září do českobudějovického krematoria
rozloučit s panem Alešem Jirsou.

zarmoucená rodina

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA

■ V rozpočtu pro rok 2020 je zahrnuta výdajová položka „Autobusové zastávky“ na pořízení dvou nových zastávek k výměně na stanovištích „Pod kostelem“

■ Na základě požadavku vlastníků nemovitostí v Podskalí byl zpracován záměr úpravy křižovatky u sokolovny, který stavebně oddělí vedlejší komunikace, zpřehlední tvar křižovatky a zejména zamezí vyplavování. Současně s touto křižovatkou by dokumentace řešila i chodník u hotelu Záviš. Záměrem je chodník stavebně upravit tak, aby jeho šířka byla min. 2 metry při zachování parkovacích míst a jednosměrné vozovky.

■ Na základě požadavku města Hluboká byl proveden jednoduchý návrh na provedení terénních úprav za účelem vzniku zpevněné odstavné plochy pro osobní auta na ploše pod jihozápadním štítem Schwarzenberské MŠ. Pozemek je součástí areálu školy, dětmi není tato část využívána. Úpravou pozemku vznikne místo pro osm vozidel, plochu budou využívat zaměstnanci obou školek a tím uvolní místa na Masarykově třídě.

■ Rada města souhlasí s prověřením možnosti použití chladicích boxů z bývalé kaviárny a případným zjištěním předpokladů pro provedení výměny chladicích boxů ve školní jídelně, jejichž technický stav je již neuspokojivý, neboť školní boxy jsou původní z doby výstavby školy v roce 1982 a dle hygieniků by bylo vhodné provést jejich urychlenou modernizaci.

■ Na město se obrátila paní Karla Peldová, zástupkyně společnosti Hluboká v pohybu, sportovní a kulturní spolek z. s., se žádostí o pronájem nebytových prostor v budově bývalé kaviárny v areálu bývalého lesního závodu v lokalitě U Parku. Budovu a pozemek město koupilo v tomto roce a hodlá v něm vybudovat prostory pro provoz mateřské školy a dětské skupiny pro potřeby města. Po předchozích jednáních a na základě předchozích rozhodnutí rady města, byla budova rozdělena na dvě části, kdy o pronájem jedné části požádala paní Peldová. Ta zde chce provozovat Montessori dětskou skupinu a dětský klub a žádá o pronájem minimálně 5 let, od 1. 1. 2021, za cenu stanovenou radou města. Paní Peldová již provozuje jednu třídu Montessori DS v Zámostí. Prostory mají celkovou výměru 251 m² v rámci budovy a dále by byla předmětem nájmu zahrada o výměře cca 250 m². Před započítáním nájemního vztahu město daný objekt zrekonstruuje, včetně přilehlé zahrady. Záměr pronájmu byl na pokyn vedení města zveřejněn v řádném termínu na úřední desce města a žádný jiný zájemce se do doby vypracování tohoto materiálu nepřihlásil.

Rada města pronájem schválila s podmínkou, že do dětské skupiny budou přednostně přijímány děti občanů Hluboké nad Vltavou.

■ Město získalo dotaci z Operačního programu Životní prostředí na projekt „Sanace neřízených skládek nebezpečného odpadu na významné lokalitě Řídká Blana“ a zároveň získalo dotaci z Jihočeského kraje na částečné zajištění spolufinancování projektu.

■ Rada města byla informována o současných aktivitách Správy úložišť radioaktivního odpadu v souvislosti s plánem realizace hlubinného úložiště jaderného odpadu, které má v Česku vzniknout na jedné ze 4 lokalit Janoch u Temelína, Horka na Třebíčsku, Hrádek na Jihlavsku či Březový potok na Klatovsku. Rada města byla informována, že se na ministerstvu uskuteční jednání k tomuto tématu, a konstatovala, že počká na výsledek a poté se tématu vrátí.

■ Pan Karvánek informoval radu o připravovaném výběrovém řízení na koupi hasičského vozidla.

■ Bc. Šťastný informoval radu o vývoji situace ve věci spolupráce s VŠTE na zastřešení hlubockého zimního stadionu. Rada byla informována o případných nákladech na projektovou dokumentaci.

■ Pan Karvánek poděkoval městu jménem mladých hasičů za realizaci příspěvku na letní tábory. Akce se díky příspěvku města setkala s velkým zájmem rodičů.

HLUBOKÁ NAD VLTAVOU – JAK JSME VOLILI V KRAJSKÝCH VOLBÁCH 2020

Konečné výsledky 2020 - pro srovnání výsledky roku 2016

	Rok 2020:	Rok 2016:
Občanská demokratická strana	28,80 %	24,22 %
ANO	14,45 %	18,10 %
Česká strana sociálně demokratická	11,57 %	17,62 %
Česká pirátská strana	11,17 %	3,37 %
TOP 09 a KDU-ČSL - Spol. pro JČ	8,69 %	
STAROSTOVÉ A NEZÁVISLÍ	7,40 %	
Trikolóra hnutí občanů	4,92 %	
Svoboda a př. demokracie (SPD)	3,77 %	
Komunistická str. Čech a Moravy	3,77 %	8,12 %
JIHOČEŠI 2012:	2,18 %	3,37 %
Strana zelených	0,89 %	1,84 %
Změna 2020:	0,70 %	
Svobodní	0,65 %	1,68 %
Demokratická strana zelených	0,50 %	
Moravské zemské hnutí	0,20 %	
Dělnic. str. sociální spravedl.	0,15 %	
Volte Pr. Blok www.cibulka.net	0,10 %	0,21 %
ALIANCE NÁRODNÍCH SIL	0,05 %	
ROZUMNÍ - Petr Hannig	0,05 %	
VIZE - národní socialisté	0,00 %	

INZERCE

Josef Jurka – VO průmyslového zboží, Vltavská 1011, Hluboká nad Vltavou

LIKVIDACE SKLADOVÝCH ZÁSOB PORCELÁNU A SKLA

(talíře, misky, šálky, podšálky, mlékovky, cukřenky, konvice, dekorované soupravy, růžový porcelán, exkluzivní soupravy, cibulák, odlívky, svícny, vázy ...)
NA JIŽ ZLEVNĚNÉ ZBOŽÍ DALŠÍ MIMOŘÁDNÁ SLEVA 15%.

Těšíme se na vaši návštěvu.

Otevírací doba: Po – Pá 8,00 – 15,15

Tel. 387 965 492, 603 550 963, www.porcelansklo-jurka.cz

KOUPÍM POLE, LOUKY NEBO MALÝ DOMEK, CHATU.

Tel. 603 442 474

Město Hluboká nad Vltavou hledá kronikářku či kronikáře!

Bližší info: tajemník Jan Piskáč, tel. 387 001 333, piskac@hluboka.cz

VÍTE O PLÁNU VÝSTAVBY ÚLOŽIŠTĚ JADERNÉHO PALIVA VE VAŠEM KATASTRU?

Že ne? Nejste sami. Informace jsou sice veřejně dostupné, ale donesly se k nám teprve nedávno, k vám možná zatím vůbec ne.

Proto jsme proti tomuto záměru vybudovat zde úložiště vysoce radioaktivního paliva vytvořili začátkem srpna petici a snažíme se různými způsoby informovat o plánu výstavby úložiště občany z našeho okolí. S počtem 3300 podpisů jsme poslali petici začátkem září ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi a žádáme v ní o vyřazení lokality Janoch z míst pro hledání hlubinného úložiště. Petice probíhá stále a je možné ji podepsat na obecních a městských úřadech, v obchodech (např. Kniha Olgy Trčkové) a dalších institucích.

Důvody, proč petice vznikla, jsou následující:

1) Vysoká ekologická zátěž regionu – dosud není vyřešen problém v místě bývalé firmy Mape, kam se stále navážejí různé druhy odpadu, což velice zatěžuje životní prostředí. Dále tu v naší blízkosti máme skládku Býšov, rozšiřující se skládku Munice, kaliště u Zbudova a Dívčic a hlavně jadernou elektrárnu Temelín. Hlubinné úložiště je asi to poslední, co

nám tu chybí. Tento hlavní bod velké ekologické zátěže jsme zmínili v průvodním dopisu k petici.

2) Morální hledisko – již v minulosti se stát zmínil, že úložiště jaderného paliva nevznikne tam, kde je jaderná elektrárna, a to z hlediska rizikového a morálního. V minulosti bylo kvůli Temelínu zničeno 6 vesnic a mnoho lidí muselo opustit své domovy. Náhrada ztráty domů a domovů nikdy nebyla adekvátní.

3) SÚRAO poskytuje nejasné plány ohledně úložiště jaderného paliva do budoucna.

4) Příroda – areál o velikosti 26,5 hektaru, kde by mělo úložiště vzniknout, je jediným zachovalým kouskem přírody v této oblasti.

5) Pitná voda a spodní vody – lesy a okolí místa Rachačky jsou přirozenou a pro mnoho domácností z okolních vsí také jedinou zásobárnou pitné vody již po mnoho generací. U kaple sv. Rosálie se nachází nově opravená studánka s kvalitní pitnou vodou. Tento les by byl zcela zničen a zneprístupněn.

6) Nevyřešená otázka kam s vytěženou horninou – jedná se o 2 mil. metrů krychlových výrubu.

7) Nevhodné podloží – stavba úložiště by měla být v žule, zde je ovšem rula, pararula, jíl a místy břídlíce.

8) Bezpečnost – dosud nikde není úložiště jaderného paliva tak dlouho, aby se mohlo tvrdit, že uložený odpad je bezpečný. SÚRAO připouští uvolnění radionuklidů do okolí.

9) Odkaz budoucím generacím – jaké otázky k řešení ohledně vysoce radioaktivního odpadu tady zanecháme svým potomkům?

Více informací naleznete na Facebooku STOP JANOCH a dále na www.nechcemeuloziste.cz, www.platformaprotiulozisti.cz. Čtenářům doporučujeme knihy *Lidé od Temelína*, *A po nás planina*, *Rybí krev* (nyní i divadelní hra) a zhlédnutí filmu *Cesta na nejbezpečnější místo země* každého jednoduchým způsobem uvede do problematiky nakládání s jaderným odpadem.

O lokalitě Janoch vás budeme informovat v následujících číslech zpravodaje.

za Tým Stop Janoch – Mgr. Jana Horáková

SPRÁVA A ÚDRŽBA SILNIC A DÁLNIC JIHOČESKÉHO KRAJE

Vážený pane starosto,

v letošním roce bychom měli společně realizovat akci s názvem „Rekonstrukce silnice II/105 Hluboká nad Vltavou, OK.“ Zahájení prací bylo plánováno na konec srpna a doba realizace byla stanovena na 120 kalendářních dnů. Příslušná projektová dokumentace byla dokončena v roce 2019, následně probíhala investiční příprava dané akce s tím, že v březnu 2020 byla Správou a údržbou silnic JČK požádáno o stavební povolení na magistrátu ČB. Z důvodů celorepublikové karantény byl však v té době provoz Magistrátu ČB omezen a stavební úřad se danou věcí začal zabývat až v červnu 2020. Bohužel v průběhu dubnu došlo k úmrtí jednoho z vlastníků dotčeného pozemku, který byl ze zákona účastníkem stavebního řízení a přestože s ním byla uzavřena smlouva o využití pozemku pro potřeby stavby, bylo nutno počkat na výsledek dědického řízení. Věc navíc komplikovala skutečnost, že vlastník byl

současně právnickou osobou, což daný proces ještě prodloužilo. Dědické řízení by mělo proběhnout v září 2020. Následně by se mohlo opět pokračovat v řízení stavebním a pravomocné stavební povolení by mohlo být k dispozici začátkem října 2020. Dále pak je ovšem nutno počkat na rozhodnutí o uzavírce a stanovení příslušných dopravně inženýrských opatření, což dle náročnosti trvá 14 až 30 dní.

Vzhledem k výše popsaným skutečnostem se jeví jako nezbytné přesunout stavbu na jaro 2021. V případě, že tak neučiníme, tak se zcela jistě dostaneme s realizací do doby nevhodných klimatických podmínek, kdy již není reálně možné damou stavbu dokončit v termínu a požadované kvalitě. Rozdělit stavbu realizačně na dvě části, vzhledem k její povaze, také není možné.

Děkujeme za pochopení
Ing. Jiří Štícha, ředitel organizace

STRÁŽNÍCI V LÉTĚ

Strážníci Městské policie v Hluboké nad Vltavou sice letos v létě nemuseli příliš používat cizí jazyky, ale i tak měli práce dost. Město Hluboká nad Vltavou navštěvovali v sezóně hlavně Češi a Slováci a bylo jich víc než dost. Zástupce vrchního strážníka Bc. Patrik Brožek nám řekl pár informací o novinkách, které se Městské policie na Hluboké týkají.

Jak jste prožili služební léto? Všichni jsme si asi všimli, že se tak trochu zvýšil český turistický ruch, v jihočeských lokalitách obzvlášť.

Ano, cizinci chyběli, ale Čechů přibýlo. Zámek Hluboká dokonce v návštěvnosti předběhl i Český Krumlov, což nebylo zvykem. Takže parkoviště plná, hodně lidí v ulicích města, na sportovištích, v okolní přírodě.

Jak bys definoval chování návštěvníků města?

Vždycky se najde někdo problémový. Možná někoho iritovaly právě prožité časy karantény, nejdřív povinnost nošení roušek a jiné starosti... Ale zvládli jsme to. Slušných občanů je naštěstí pořád mnohem víc, než těch, co se chovají neukázněně. Navíc jsme v létě sloužili už ve čtyřech lidech, takže se nám lépe držely služby. Být ve službě ve dvou je totiž

mnohem lepší a bezpečnější než být sám. Ve dvojici se snadněji řeší některé situace, máte v druhém oporu, dokonce se můžeme i vystřídat na oběd. Naše personální situace se ještě zlepší, protože v říjnu nám přibude prozatím poslední, nový člen týmu, strážník, který ke konci září úspěšně absolvoval zkoušku k získání osvědčení strážníka. Budeme tedy zase v kompletní sestavě mužstva, jak jsme byli zvyklí.

Kdo je to?

Je to můj dlouholetý kamarád, zlákali jsme ho na dobrý kolektiv, usmívá se Patrik Brožek. Je z Českých Budějovic. Z Hluboké se k nám s žádostí o pracovní místo nikdo v posledním roce nepřihlásil. Je to hlavně člověk, na kterého je spolehnout. Díky tomu, že ho znám, vím, do čeho jdeme. Je učenlivý, tudíž pro něj nebude těžké osvojit si náplň práce strážníka v Hluboké nad Vltavou a bude dalším plnohodnotným kolegou, o kterého se můžeme opřít.

A další novinky?

Možná si občané všimli, že služební vozidlo městské policie získalo vyhrazené parkoviště – jedno stání přímo před budovou, ve které městská

policie sídlí. Je to pro nás velká výhoda, ve chvíli, kdy potřebujeme rychle vyjet od služebny – i když se v ní v sezoně moc nezdržujeme, nebo se naopak potřebujeme mít kam vrátit a najít parkovací místo. Všichni víme, že parkování je všeobecně problém. Především v letní sezoně je město přeplněno auty a parkovišť je málo a ani my jsme neměli kde zaparkovat. Proto jsme vznesli požadavek, město nám vyhovělo a přidělilo parkovací místo přímo před strážnicí. Jsou chvíle, kdy potřebujeme zkrátka rychle nastoupit a hned vyjet, třeba k agresivnímu opilci, nebo k řešení nějaké akutní situace.

Co máte ještě nového?

Často nás můžete zahlédnout, jak si ve službě „datlujeme“ v mobilu. Opět – není to o tom, že bychom si s někým soukromě dopisovali nebo hráli hry na telefonu. Ťukání do displeje souvisí s naším novým programem, který máme v aplikaci mobilu. Pokud řešíme přestupek, zaznamenáváme data přímo na místě do mobilního telefonu a přeposíláme je rovnou na služebnu, šetří nám to čas. Tento program je propracovaný, hned určí časovou informaci, GPS polohu události, kterou řešíme, a další podrobnosti, takže je lepší data vyplnit opravdu na místě. Můžeme takhle s programem pracovat v autě oba, a event. třetí osoba na služebně ihned ví, jaká činnost se odehrává venku v terénu, kde a kdy jsme byli, a co jsme řešili. Díky aplikaci si také venku, pokud někoho kontrolujeme, můžeme okamžitě dohledat v databázi, jestli dotyčný není v pátrání nebo podrobnosti o vozidlech, a podobně.

Nové jsou také naše uniformy, které jsme po několika letech obměnili a zmodernizovali, abychom lépe reprezentovali „naše“ město.

Nově schválená vyhláška ve městě, týkající se zákazu popíjení alkoholu na určitých místech města. Proč tu je?

Vynutila si ji situace, narůstající vandalismus. Vandalismus se řeší těžko, ale díky této vyhlášce se snad podaří snížit počet podnapilých osob, které se na určitých místech scházejí a pokud jsou opilí, mají blízko k tomu, že naprosto bezdůvodně začnou řádit a ničit věci kolem sebe. Takže prevence, kterou díky vyhlášce můžeme řešit určité situace. Pokud na místě zjistíme, že někdo konzumuje alkohol, můžeme ho vykázat, pokud to bude opakované, může přijít finanční postih. A to vše směřuje k tomu, aby se omezila chuť těchto osob se na určitých místech scházet. Vyhláška vešla v platnost nedávno, ale doufáme, že ochranný efekt bude mít.

Další věc, která by event. pomohla, je kamerový systém. Jedna věc je chodit na problematická místa preventivně na kontroly. Jenže ve chvíli, kdy nás vandalové zdálky zahlédnou, schovají láhve do batohu. Ale pokud by tam kamerový systém byl, situace by byly konkrétní a průkazné.

Poznámka redakce:

Škoda že tyhle přestupky nelze řešit ze strany strážníků nařízením veřejných prospěšných prací. Možná by si dotyční uvědomili, že něco zničit je snazší než něco vytvořit. Je to smutné, protože na začátku byly na stezce kolem Vltavy odpadkové koše /skončily v řece/, gril od soukromého dárce, sportovní a dětské prvky... a to všechno kvůli pár hlupákům vzalo za své.

Co vás čeká?

V profesním životě doufejme, že vše bude pokračovat v dobře zajetých kolejích, jako je tomu doposud. Co se týče osobního života, tam to bude pro naše dva strážníky (mě a pana Bc. Michala Saitze – vrchní strážník) pestřejší o navazující Mgr. studium, do kterého jsme se vzájemně namotivovali.

Z ČINNOSTI MĚSTSKÉ POLICIE:

Dne 8. srpna kolem 18:00 hod. převzal strážník ve službě **peněženku s obnosem přes 14 tisíc korun českých**. Pochtivá nálezkyně tuto peněženku našla nedaleko koupaliště.

Dne 9. 8. se strážníků, kteří se nacházeli tou dobou v Municích, přijel zeptat majitel této peněženky, zdali ji nemají u sebe, a když ji přesně popsal, bylo mu sděleno, že peněženku mají včetně veškeré finanční hotovosti a ostatních náležitostí, které majitel popsal. Následující den se pro ni šťastný majitel dostavil.

Klobouk dolů před nálezkyní, která se zachovala čestně a peněženku nám přinesla. Děkujeme jí i za majitele.

Další **úspěšně vrácená peněženka** s nemalým finančním obnosem, byla na služebnu MP přinesena 30. 8. Strážníkům se během chvilky podařilo kontaktovat majitelku, která ještě ten den přišla a peněženku si vyzvedla.

Přestupek proti veřejnému pořádku. Dne 11. 9. ve 22:20 hod. přijal strážník ve službě oznámení, že u restaurace hotelu Záviš se vyskytuje muž, který je buď opilý, nebo zfetovaný a obtěžuje a uráží hosty, cvrkná na ně nedopalky od cigaret, atd.

Strážník, který byl sám ve službě, toto oznámení ještě předal kolegům PČR OO Hluboká nad Vltavou. Následně zatelefonoval zpět do hotelu, kde mu bylo sděleno, že muž se pohybuje venku a míří směrem ke kostelu. Strážník se tedy vydal prohledat okolí a z dálky spatřil u České pošty kolegy z PČR s tímto mužem. Strážník přispěchal na místo řešení. Muž se choval arogantně a agresivně, hlídce nadával, vrávoral a byl ve stavu, kdy ohrožoval sám sebe i okolí. S hlídkou PČR ani se strážníkem MP nespolečně. Na základě těchto skutečností bylo rozhodnuto o jeho umístění na protialkoholní záchytnou stanici v Českých Budějovicích. To se muži nelíbilo a začal klást aktivní odpor.

Bylo použito donucovacích prostředků a muži byla přiložena pouta. Následně byl převezen kolegy z PČR na záchytnou stanici.

Bezpečný přechod

1. září začal nový školní rok a nastala nová životní etapa pro prvňáčky. Aby společně se svými staršími spolužáky do školy dorazili v pořádku a zároveň se cítili bezpečně, budou strážníci MP Hluboká nad Vltavou od dnešního dne opět denně hlídat přechod u základní školy za jakéhokoli počasí, jako to dělají již několik let.

Všem školákům přejeme úspěšný školní rok 2020/2021!

Pomoc v ohrožení poskytli během prázdnin strážníci užovce, netopýrovi, nalezeným koťatům, zraněnému mláděti káněte, které zřejmě vypadlo z hnízda (v lokalitě Kánín). A pomoci se dočkali zaběhnutí, ztracení či odložení psi.

Převozu do bezpečí se dočkal například i velký křovinořez, který se stěžl přes celou šířku nacpal do auta. U cesty ho zapomněli dělníci a jedna všímavá paní na strážnici zavolala, že už tam v příkopu leží dva dny.

Poznámka redakce:

Hluboáci jsou poctiví. O tom se přesvědčil také majitel ztracené platební karty, kterou předala poctivá nálezkyně v obchodě u Tonyho naproti poště. Tony kontaktoval banku, které karta patřila, a ta zase svého klienta.

Díky sociálním sítím a facebookové skupině „Hlubocká drbna“ se na Hluboké vrací zaběhlá koťata ke svým majitelům, a ani psi nemusí zoufat, že díky své lehkomyšlnosti přijdou o páníčka navždy... Zkrátka, s poctivostí nejdál dojdeme. A s empatií a vzájemnou pozorností a pomocí také. A tak to má být.

ATELIÉR FANTAZIE

Foto: Pavel Dolejší, Hluboká nad Vltavou

S Šárkou Rubickovou, výtvarnicí a zakladatelkou Ateliéru fantazie, jsme si povídali o tom, že lásku a touhu po umění pocítují už malé děti, a pokud tuhle touhu nemohou naplnit, chybí jim a jsou z toho smutné...

Existuje jedno přísloví: Když řinčí zbraně, mlčí múzy. Bohužel stejně špatně se vede múzám, a tedy rozličnému umění v Česku v době Covidové. První vlnu možná ty křehké bosonohé víly přežily. Ale jak to bude dál, když veškerá vládní opatření jsou tak nepředvídatelná a mnohdy zmatená? Nevím jak vy, ale já bych o jakoukoli z těch krásných devíti múz nechtěla přijít... A vy?

Autoportrét Šárky Rubickové

Řecké slovo múza je odvozeno od slovesa maomai, usilovat, toužit. Pro staré Řeky nebyly umělecké výkony básníků, tanečníků a hudebníků jejich dílem, nýbrž pocházely z božské inspirace. Tu básníkovi poskytují múzy, proto se na začátku básně už od Homéra vyzývá Múza.

Hésiodos asi v 7. století př. n. l. uvádí devět múz s výmluvnými jmény, teprve Pausaniás o sedm století později jim připisuje jednotlivé umělecké obory:

Kalliopé „s krásným hlasem“ – epické básnictví, zpodobňována s voskovou tabulkou a rydlem

Euterpé „obveselující“ – hudba a lyrické básnictví, zobrazována jako dívka s flétnou

Erató „láskyplná“ – milostná poezie, zobrazována s lyrou v levé ruce a s Erótem

Thaleia „sváteční, kvetoucí“ – veselé básnictví a komedie, mívala divadelní škrabošku a pastýřskou hůl

Melpomené „zpívající“ – tragédie, mívala tragickou masku a hlavu zdobenou břechtanem, někdy také kyj a věnec z listů révy

Terpsichoré „tančící v kruhu“ – tanec, zobrazována v taneční póze s lyrou

Kleió „oslavující“ – dějepisectví, mívala svitek papyru a rydlo

Úrania „nebeská“ – astronomie, mívala glóbus

Polyhymnia „mnohozpěvná“ – hymnický a sborový zpěv, neměla žádné symboly, bývala zobrazována zahalená a zamyšlená

Od slova múza se odvozuje jak moderní slovo „muzeum“, jako středisko věd a umění, tak označení pro hudbu v mnoha jazycích i české hovorové „muzika“.

Šárko, jak se daří výtvarnému umění v době koronaviru?

Na jaře mě to úplně zastavilo, zamyslí se Šárka. Děti nechodily a zakázky jsem taky neměla, protože lidé se báli pozvat si někoho domů, (Šárka tvoří například malby na stěny dětských pokojů a podobně). Nakonec mi to tak úplně nevadilo, protože jsem v tu dobu řešila jiné věci, na které jsem se potřebovala soustředit. A zjistila jsem, jako někteří další, že určité zastavení v našem rychlém životním stylu je někdy docela důležité.

Práce Šárky Rubickové – Archanděl Michael

Výtvarné kroužky, a jiné rukodělné umělecké obory, ty se těžko dají vyučovat na dálku. Osobní kontakt a společné tvoření je zásadní. V květnu začaly děti znovu chodit, už to nemohly doma vydržet. Já bych kroužek možná před koncem školního roku už nerozjížděla, ale děti samy začaly volat, chybělo jim to společné setkávání a práce. Těšily se, a tak jsme se s uvolněním karantény znovu začali scházet. Takže jsme se ještě měsíc a půl potkávali a nakonec všechno vyvrcholilo výstavou, kterou jsme uspořádali v Panoramě. Vystavili jsme práce dětí z výběru věcí, které vytvořily za celou dobu, co ke mně chodí a samozřejmě tam visela ta nejkrásnější díla, na která jsou děti pyšné.

Na vernisáži výstavy dětí z tvého Ateliéru jsem byla. A vnímala, jak velkou radost z ní děti měly a jak se tehdy všichni rádi setkali po delší době izolace strávené v karanténě. Rodiče i děti. A ty také. Do ateliéru k tobě domů chodí nejnadanější děti?

Většinou jsou to děti z Hluboké, hodně z nich jsou děti opravdu talentované, ale hlavně jsou to děti, které to baví... Rozhodně výjimečný talent není podmínkou k navštěvování ateliéru. V týdnu se jich střídá v Ateliéru u mne doma kolem 42 dětí.

Pravda je, že dětské kresby a výrobky nás hodně oslovují, jsou upřímné, dělají člověku dobře. Nic proti renomovaným malířům a výtvarníkům... A kdy se zase pustíte do práce? Začnou kroužky ve škole?

Kroužky v Poškoláku, který organizuje na základní škole Valerie Chromá, začínají v říjnu. Doufejme, že budou vzhledem k situaci otevřeny. Ve výtvarném kroužku pro první stupeň, který vedu, mívám většinou 10 – 15 dětí. Děti z druhého stupně pak už bývá méně, ti už volí jiné zájmové činnosti.

Šárko, sedíme v kavárně vedle domu, který kdysi patřil malíři pokojů panu Kostyhryzovi, a ten si fasádu domu krásně nazdobil a zdobí město dodnes. A tobě na Hluboké už také přibývají výtvarná díla ve veřejném prostoru, například i tady v interiéru Bistra na dobré cestě. Na faře nade dveřmi je tvůj emblém. Dej Bůh štěstí a latinskou verzi pivovarského požehnání jsi napsala písmem v historizujícím stylu na zeď uvnitř pivovárku na náměstí... A co bude dál?

Nějaká práce mě ještě čeká v Knížecím dvoře, kde je zakázkové květinářství. Právě jsem dodělala archanděla Michaela pro Macháckovy, jeho zpodobení přijde na štít budovy jejich restaurace. Je zobrazován jako ochránce, vítězný bojovník s drakem, který znázorňuje satana svrženého na zem.

Myslím, že tě musí těšit, že tvá výtvarná díla ve městě jsou a oslovují kolemjdoucí. Že tady na Hluboké zůstaneš jaksí „zapsaná“.

Ano, to mě těší a baví mě tyhle zakázky tvořit. Také pro jiná města, třeba pro Lišov jsem dělala na radnici nástěnnou malbu a také plastický znak města. Jsou i další originální práce, které ráda dělám.

Pro divadelníky Gerryho Vocilky jsem dělala kulisy, masky na Velikonoční betlém, obrovské

loutky anděla a tři krále, loňské masky na živý betlém. Ale třeba na návrhy kostýmů bych si netroufla. Na to byla a je šikovná moje máma, na výšivky, pletení, háčkování, umí krásné dorty. Stejně tak tatínek velmi dobře kreslil, takže v rodině nějaké ty výtvarné geny máme.

Mám pocit, že spousta z nás to má tak, že v dětství nebo mládí rádi kreslíme a třeba nám to i jde... a pak se to tak nějak s dospělostí vytratí...

Lidi mají strach se do něčeho pustit. Mě to nejde, já to neumím, říkají, a už tím si to zablokuji. I kdyby to měla být třeba jen nějaká abstrakce, myslím, že je dobré si to zkusit, a ona se nám ta ruka se štětcem zase rozběhne po plátně... Ráda bych pracovala i s dospělými, výtvarné dílny, malování na textil, dekorace, ale málokdo si najde čas na nějaké tvoření.

Přitom si myslím, že je to přímo léčivá relaxace. Já si vždycky vyčistím hlavu tím, že maluju, přijdu na jiné myšlenky a dělá mi to moc dobře. Zatímco můj muž rád běhá, já se zklidním jógou anebo si sednu a vezmu štětec do ruky...

Práce dětí z ateliéru

Pořád se ještě věnuješ umělým mramorům a omítkovým stěrkám koupelen a interiérů?

Bohužel, už ne. – Šárka ukáže obvac na zápěstí. Bolavé šlachy, na obou rukou. – Na konci loňského roku jsem dělala hodně velkou zakázku, pak ještě předvánoční úklid a tohle byl výsledek, pořád ještě nezahojený problém. Trošku jsem se přepracovala. Takže jsem musela udělat rozhodnutí, že s omítkami skončím. Bohužel to dál nejde, to bych pak musela přestat i malovat, ruce potřebuji, zánět slach je bolestivý a omezuje pohyb. Bojím se, aby se to nevracelo.

Práce dětí z ateliéru

Přece jen zednické byt' umělecké práce pro tvoji křehkost nebudou to pravé. Co jiného máš ještě v plánu?

Připravuji práci pro dva dětské pokojíčky s dětskými motivy nástěnných maleb. Jak poznám, co dítěti v pokojíčku udělá radost? Buď si děti samy řeknou, co mají rády a co by si přály. Pak mám v Budějovicích jednu designérku, která když navrhuje interiér bytu, pozve mne právě do dětského pokoje a pracuji podle jejího návrhu. Anebo to zájemci nechají na mně. Na Kodetce, v domě, který má vyhlídku do blízkého lesa a dítě má rádo zvířátka, jsem malovala les a lesní zvířátka. Jinak si už pár let říkám, že bych chtěla

namalovat pár obrazů a udělat zas jednou svoji výstavu... Jenže vždycky čeká jiná práce a nemůžu se k tomu pořád dostat. Ale ten čas třeba přijde.

Zatím mě práce s dětmi a pro děti baví, je to sdílení stejného zájmu a radosti, děti jsou moc fajn.

Je pravda, že i z tvých fotografií z dětského Ateliéru, které uveřejňuješ na facebooku, je znát, jak nadšenými malíři a kreslíři děti dovedou být.

Určitě, mám u sebe děti, a některé mají opravdu dlouholetou výdrž, které tvoří originální obrazy a prozrazují velký talent... Děti v Ateliéru naše společné tvoření oslovuje a baví, rozumíme si.

Za vznik Ateliéru vděčím právě Valině Chromé. Už to bude deset let, kdy jsem s ním začala. Musím přiznat, že mě samotnou by s dětmi pracovat vůbec nenapadlo. Nejsem pedagog, sama bych k tomu určitě nesebrala odvahy. Ale s Valinou jsem se náhodou setkala ve sklárně, tehdy jsem tam nějak vypomáhala, a ona mě oslovila s nabídkou. Od té doby funguje Ateliér i práce pro Poškoláka.

Je pravda, že práce s dětmi je náročná. Pochopím, že výtvarník může být spíš samotář a nechce být rušen. Učit děti techniky a vůbec malbu není určité jednoduché. Ale pokud tě to obohacuje a předáváte si nějaké vlny, děti umí energii nejen odebrat, ale i předat.

Ano, to je pravda. V létě dělám příměstské tábory, letní Ateliér. A skutečně, je náročné čtyři

týdny po sobě pracovat s dětmi pět dní do týdne. Připravuju se na to pár měsíců dopředu, abych měla materiál, témata, nastrádané nápady. Mám vždycky pět šest dětí v jednom kurzu. Používáme akvarel, což jsou vodové barvy, kombinujeme s akvarelovými pastelkami. Pak také akrylové barvy. Pracujeme i se speciálními barvami, aby to drželo na jiných materiálech. Samozřejmě tvoříme nejen obrázky, ale i různé výrobky, které si děti pak odnesou a zůstanou jim doma. Tvoříme a modelujeme domečky, zoologickou zahradu, akvárium, dekorace do zahrady, obrázky na sklo, batiku, od kamarádky designérky dostávám vzorky tapet, tak je zase použijeme, dělali jsme k nim dřevěné rámečky, pracujeme i s betonem na venkovní dekorace... Chci nám to udělat pestré a plné nápadů.

Rozvíjíš v dětech talent.

Mám radost, když mi rodiče říkají, že vidí na svých dětech pokrok, jak je to baví, jak se tím mění i jejich osobnost, sebevědomí. A naopak mě mrzí, že ještě pořád se hledí v pedagogice hlavně na známky. Vidím to i na svých dcerách, porovnám s dětmi, které mám v ateliéru. V mnoha dětech je nějaký talent, a ty děti se tím směrem ubírají. Ať je to malování, zpěv, nebo třeba vztah k dětem. Z toho dítěte by se mohl stát skvělý malíř, protože je zručné, přirozeně výtvarně talentované. A z jiné holčičky zase skvělá učitelka v mateřské škole, protože se na ni děti lépe jak včely na lízátko a ona to s nimi umí. Ale známky jsou pro ně a výběr jejich školy třeba limitující. Myslím si, že tak svět přichází o dobré profesionály, nadšence, které by jejich práce bavila. Brání jim, aby se tím svým směrem vydaly. A třeba se na ty odborné školy dostanou děti, které sice mají odpovídající známky na vysvědčení, ale není to jejich vysněná škola. Možná ji udělají, ale to nadšení bude chybět, a třeba se té profesi ani nebudou věnovat. A to mi přijde jako velká škoda. Myslím, že v tom by se systém měl nějak přetvořit, protože takhle přicházíme a nevyužíváme talenty, které v dětech jsou. A to je smutné.

Ale věřím, že si děti nakonec tu svoji cestu najdou, že jim přijde do cesty náhoda nebo někdo, kdo osudu pomůže – tak jako se to kdysi stalo mě v osobě akademického malíře Milana Peterky, který prostě vycítil, co pro mě malování znamená a že ho mám v duši. A na tu cestu s výtvarným uměním mě už jako malou holku postavil a já po ní pořád jdu...

Práce dětí z ateliéru

POŠKOLÁK – Z NABÍDKY KROUŽKŮ PRO ŠKOLNÍ ROK 2020-2021

Šachy začátečníci a pokročilí, Aerobic, Florbal, Dramatický kroužek, volejbal+Beach příprava, Angličtina, gymnastika, bowling, sportáček, výtvarný ateliér, ping – pong, keramika, tenis, dance club, včelařský, atletika, sebeobrana, programování a robotika, parkour.

Další pohybové kroužky jsou i pro dospělé, a kroužky pro děti vede Poškolák také ve Zlivi a Zahájí

<http://cvc-poskolak.cz/krouzky/>

MEZINÁRODNÍ FILMOVÝ FESTIVAL VODA MOŘE OCEÁNY

CESTOVATELÉ UCTILI PŘI FESTIVALU PAMÁTKU MILOSLAVA STINGLA

Prezident festivalu Steve Lichtag a viceprezident Jindřich Soukal

17. ročník Mezinárodního filmového festivalu Voda Moře Oceány, proběhl v Hluboké nad Vltavou, od středy 16. do neděle 20. září 2020. Letošní ročník byl mimořádný především tím, že cestovatelé, potápěči a další dobrodruzi patří k lidem, které restrikce související s pandemií koronaviru zasáhly naprosto fatálně. Možnosti vyrazit do světa za dobrodružstvím i za prací jsou stále velmi omezené – a o to víc si tito dokumentaristé a milovníci přírody proto vážili možnosti setkat se, podělit se s diváky o to, co viděli a zažili na vlastní kůži, a na základě osobních svědectví vysvětlovat, proč je tak nutné chránit životní prostředí.

Významné místo v programu tohoto ročníku měla vzpomínka na slavného cestovatele a spisovatele Miloslava Stingla, který letos zemřel ve věku 89 let. Poctu náčelníkovi vedl prezident festivalu Steve Lichtag, který právě dokončuje celovečerní dokumentární film o tomto legendárním dobrodruhi. Pozvání přijali také Adam Chroust, Petr Horký a Jindřich Böhm, kteří měli tu čest se s Miloslavem Stinglem blíže poznat.

Festival je vždy přehlídkou dokumentárních filmů představujících svět sladkých i slaných vod s cílem vzdělávat širokou veřejnost ve vnímání vody jako základního elementu přežití lidstva. V soutěžní části bylo letos 27 snímků z osmi zemí.

Doprovodný program byl nabitý. Světoběžník Jiří Kolbaba vyprávěl o svých plavbách ve slaných i sladkých vodách všech kontinentů a pro foyer kina Panorama připravil výstavu fotografií The World. Další výstava se konala v hotelu Diamant, kde své dílo představily fotografky a potápěčky Marcela Hovorková a Veronika Matějková. Srdcaři Jan Tutoky a Miroslav Náplava promluví o svých cestách po africkém kontinentu a Richard Jaroněk toto téma doplnil svou přednáškou Africa Unlimited. O stavu přírodních rezervací v době covidové promluvil

Herci Jan Révai a Pavel Liška

cestovatel a ekolog Evžen Ulman. „Třešinkou na dortu“ byla sobotní beseda s herci Pavlem Liškou a Janem Révaiem, kteří cestují pod jménem Vandráci/Vagamundos, a zavedli posluchače k indiánům i pod vodní hladinu. Na festival se opět vrátil i zpěvák, potápěč, spisovatel a filmový producent Daniel Landa, který vystoupil při závěrečném večeru s ceremoniálem udílení cen, který opět moderoval mistr světa v loopingu Ondřej „Endru“ Havlík.

O ochraně životního prostředí vedla Soňa Jonášová, ředitelka Institutu cirkulární ekonomiky, diskusi nazvanou Dobrý ponor se studenty českobudějovických gymnázií a prostřednictvím streamu se do této debaty zapojilo několik středních škol napříč celou Českou republikou. Diváci také objevili nový zážitek, a to vodní terapii Watsu a další techniky, které uvolňují tělo i mysl. Zdeněk Čermák z New Human Solution popsal metody uzdravování vody pomocí nanotechnologií. V neděli festival ukončil již tradiční golfový turnaj v Golfklubu Hluboká.

Festival Voda Moře Oceány letos přednášky streamoval i do kina Etáž v Dolních Vítkovicích. Celkem mělo tedy možnost program shlédnout více než 5 000 návštěvníků.

Andrea Dobnerová

ČESKÁ SPOŘITELNA ZAVÍRÁ POBOČKU V HLUBOKÉ NAD VLTAVOU, BANKOMAT VE MĚSTĚ ZŮSTANE

Bezhotovostní transakce, komplexní poradenství a finanční servis – všechny tyto operace lidé stále více provádějí online, aniž by navštívili bankovní pobočku.

Rostoucí obliba mobilního a internetového bankovníctví a klesající vytíženost pobočky přiměla Českou spořitelnu uzavřít svoji pobočku v Hluboké nad Vltavou. Posledním obchodním dnem pobočky v Hluboké bude 29. říjen 2020. Poté se pobočka uzavře.

Hotovost i nadále půjde vybírat z bankomatu České spořitelny, který bude přemístěn do hotelu Záviš z Falkenštejna (nám. Čsl. armády 25).

Nejbližší doporučená pobočka České spořitelny, ve které budou moci lidé provádět veškeré hotovostní operace, tj. i vkladové, je v Českých Budějovicích na adrese Sokolská 970/63.

Neznamená to ale, že nezbytně musíte věnovat správě vašich financí více času – do banky se totiž již dostanete i přes mobilní telefon.

V mnohých případech můžete čas ušetřit využitím internetového bankovníctví. Klienti České spořitelny mají dostupné nové internetové a mobilní bankovníctví George, které mohou využívat nepřetržitě, bez jakýchkoliv dodatečných nákladů. Nemusí se přitom ohlížet ani na otevírací dobu pobočky, ani na případnou velikost fronty čekajících zákazníků. K přístupu na účet jim stačí pouze sednout k počítači, anebo se do něj přihlásit kdykoliv prostřednictvím mobilního telefonu.

George může využívat každý majitel běžného účtu v České spořitelně. Pakliže toto moderní internetové bankovníctví ještě nemá sjednané, stačí banku požádat o jeho otevření, které je zcela bezplatné. K dispozici je pak jak internetové bankovníctví, tak i jeho mobilní verze kterou lze snadno nainstalovat do vašeho mobilního telefonu.

Jak si můžete z George udělat finančního pomocníka, který bude k dispozici kdykoliv budete potřebovat?

George provádí platby

Základní funkcí internetového bankovníctví je zajištění platebního styku. Prostřednictvím George můžete zadávat jakékoliv platby, ať již tuzemské, či přeshraniční. Potvrzení o uskutečnění platby obdržíte i formou e-mailu

a máte tak jistotu, že platba skutečně proběhla úspěšně. Při zadávání opakovaných plateb není potřeba vyhledávat čísla účtů a další údaje potřebné k realizaci platby – chytré vyhledávání umožňuje najít jakoukoli odchází či příchozí platbu nebo příjemce a následně opakovaně využít platební údaje k další transakci. Uživatelům mobilní aplikace George stačí vyfotit veškeré platební údajem jednoduše vyfotit mobilem a George automaticky vyplní příkaz k platbě.

George radí

George je první bankovní aplikací na trhu, která dokáže v reálném čase automaticky analyzovat finanční chování svých uživatelů a nabízet jim personalizovaná doporučení např. formou SMS zpráv. Aplikace klienta například sama varuje, když mu na účtu nezbyvá dostatek peněz na zaplacení inkasa nebo trvalých příkazů. Pokud aplikace identifikuje, že klient platí nadprůměrné částky za nájemní bydlení, nabídne mu automaticky hypotéku a v případě, že je zřejmé, že splácí příliš mnoho nebankovních půjček, doporučí konsolidaci. George také automaticky třídí výdaje a umožní klientovi získat rychlý přehled, jak nakládá se svými penězi.

George pomáhá

Díky Georgi nemusíte ani skladovat papírové účtenky pro případy budoucí reklamace nakoupeného zboží. V elektronické podobě Vám je zálohuje a můžete je kdykoliv lehce využít. Prostřednictvím elektronického bankovníctví můžete také žádat o úvěry, resp. podepisovat jakékoliv dokumenty.

Více informací o tom, jak konkrétně Vám může George i jeho mobilní verze pomoci v konkrétních situacích najdete na webu www.george.cz.

Nabídka pronájmu

Vzhledem k uzavření pobočky České spořitelny, Masarykova 42, bude dosud využívaný prostor nabídnut k pronájmu, volný bude od listopadu 2020. Zájemci, informujte se u p. Adámka na radnici.

Kontakt: Ing. Pavel Adámek, 387 001 323, adamek@hluboka.cz

HLUBOCKÉ SLAVNOSTI VÍNA LETOS OSLAVILY PATNÁCTÉ NAROZENINY

Před 15 lety jsme na Hluboké obnovili část vinice pod Knížecím Dvorem a vysadili révu, kterou nám darovali zkušení vinaři z partnerského města

Neustadt an der Aisch. Obnovením vinařské tradice tak vznikly oslavy věnované vínu, které každoročně přilákají místní i návštěvníky z okolí. Letošní program byl o to víc příjemný díky krásnému slunečnému počasí.

Hudební vystoupení byla prokládána vstupy hostů z paralelně probíhajícího Mezinárodního filmového festivalu Voda, moře, oceány. K poslechu letos zahráli Jižani se svou populární dechovou hudbou, následoval Miroslav Surka se Summer Kvintetem, dále nadějný mladý muzikant Martin Kajaba, kterého vystřídal Taneční orchestr Panorama Mildy Bůrky. Kulturní program zakončila Cimbalová muzika Štěpána Hanuše. Návštěvníci mohli ochutnat vinařské umění převážně místních vinoték, nechýběl burčák a oblíbená africká vína. Nabídku doplnili tradiční řemeslníci a stánky se sladkými i slanými pochutinami.

Město Hluboká nad Vltavou děkuje za reklamní partnerství Skupiny ČEZ v rámci projektu Oranžový rok na Hluboké 2020 a Jihočeskému kraji za spolufinancování akce z dotačního programu Podpora kultury.

HLUBOCKÉ DĚTI ZÍSKALY CERTIFIKÁTY Z CAMBRIDGE

Foto: Lucie Jozová

Ani komplikace spojené s nouzovým stavem a distanční výukou neodradily naše děti od sebevzdělávání. V minulém školním roce se dokázaly vzorně připravit k mezinárodním zkouškám z angličtiny, které v červnu za

zvýšených hygienických podmínek absolvovaly v Českých Budějovicích. Na organizaci zkoušek dohlíží Evropské centrum jazykových zkoušek a Univerzita v Cambridge následně žákům vystavila certifikáty podle úrovně, jež dosáhli v testovaných dovednostech (čtení, psaní, poslech, mluvení). Úrovně těchto certifikátů odpovídají úrovním Společného evropského referenčního rámce (A1 – C2).

Na Základní škole v Hluboké nad Vltavou mají přípravné kurzy k mezinárodním zkouškám už několikaletou tradici a není tak divu, že se dětem daří získávat certifikáty na stále vyšší úrovni. Nejmladší žáci se ke zkouškám připravují od čtvrté třídy a většina z nich pokračuje až do devátého ročníku. Děti v nižších ročnících skládají zkoušky přizpůsobené jejich věku (YLE), ale zhruba od sedmé třídy absolvují žáci už zkoušky pro dospělé – a vedou si skvěle. Za zmínku stojí například žáci loňských osmých ročníků, kteří úspěšně složili zkoušku Preliminary English Test. Ačkoliv je tato zkouška cílená na obhájení jazykové úrovně B1, několika našim dětem se podařilo získat dokonce úroveň B2. Byla mezi nimi i Denisa Váchová, která se na tuto úroveň (B2 je výš než česká maturita z anglického jazyka) dostala už v sedmé třídě. Gratulujeme!

ZŠ Hluboká nad Vltavou, foto: Lucie Jozová

FILMOVÁ A POHÁDKOVÁ MÍSTA VE MĚSTĚ

Město Hluboká nad Vltavou hledá pamětníky, kteří by mohli informovat o místech, **kde se na Hluboké filmovaly pohádky či jiné filmy**. Místa filmových pohádek, fotografie, dokumenty či jenom vzpomínky, cokoli by vás napadlo... Město chystá zmapování těchto míst a jejich propagaci, aby na ně mohlo upozornit jak místní obyvatelé, tak návštěvníky města.

Ozvěte se prosím Lucii Jozové nebo redaktorce Hlubockého zpravodaje. Velmi děkujeme!!!

Mgr. Lucie Jozová, tel. 387 001 330, jozova@hluboka.cz

Alena Mitter, alenoviny@volny.cz, tel. 775 622 006

PAN TAU A MUNICKÝ RYBNÍK

Munický rybník „Muňák“ byl v době mého dětství místo, kde jsme trávili volný čas. Chodili jsme si hrát „na hráz“. V létě jsme zde jezdili na kole a koupali se a v zimě zase bruslili.

A když v červnu 1969 začal režisér Jindřich Polák u Muňáku natáčet seriál Pan Tau, tak jsme tam samozřejmě nemohli chybět a vše jsme pozorovali. Pamatuji si na epizodu, která se natáčela na poloostrovku s krásnou ohnutou vrbovou. Díl se jmenoval Pan Tau a cesta kolem světa. Sledovali jsme jak dědeček /Jan Werich/ a jeho vnučka /Veronika Renčová, sestra režiséra

Filipa Renče/ táboří u rybníka a loví kapry. Sekundovali jim u toho herci Karel Effa a Václav Kotva. Museli jsme být všichni potichu, aby se epizoda natočila, a vím, že se opakovala několikrát, než byl pan Polák spokojen. Také se tam mihl Filip Renč, který se plavil v neckách, a to se nám líbilo asi nejvíce. Několik dílů nám pak filmaři promítli i v hlubockém kině na náměstí /nyní pivovar/ a představili se tam hlavní herci a pan režisér. V současné době je poloostrov v žalostném stavu. Je zarostlý náletem a zpustlý a po ohnuté vrbě ani památky.

Marie Krejcarová, městská knihovna

MLADÍ HASIČI

Každý správný Sbor dobrovolných hasičů má v seznamu svých aktivit mimo jiné i práci s dětmi – „hasičský kroužek“. Důvod je nasnadě, touto cestou se každé SDH stará o svůj dorost a mládež jím odchovaná v dospělosti doplňuje družstvo dospělých aktivních hasičů. Je to úplně stejné jako ve všech kolektivních sportech! Naše sdružení v tomto směru není výjimkou a dlouhá léta se zde pilně s mládeží pracovalo. Došlo však k určité odmlce, ze sboru někteří členové odešli, někteří se oženili, změnili povolání, a práce s dětmi potichu ustala. Několik let tak na Hluboké tak žádný kroužek pro mladé hasiče neexistoval. Vše se změnilo v loňském roce, po soustavném tlaku ze všech možných stran (především se na něm podílely manželky a dcery členů...) A tak padlo rozhodnutí obnovit činnost hasičského kroužku! Udělali jsme jednu náborovou akci pro děti v hlubocké škole a na první ustavující schůzku přišlo třicet dětí! Sbirka především prvňáků, druháků a jejich mladších sourozenců! To mne poněkud vyděsilo, na takový zájem jsem vůbec nebyl připravený, navíc zkušenosti s dětmi, krom těch vlastních, veškeré žádné... Ale protože jsme parta a ostatní hasiči se k tomu také postavili čelem – začali jsme se pravidelně každý pátek v 16:00 scházet v hasičárně. A hned od první schůzky to byla zábava. Dokud bylo venku hezky – byli jsme venku. Začal jsem klasicky: vytáhl oblíbené hry svého dětství jako stopovaná, schovka, honičky, vybíjení...a mělo to úspěch. Šlo o to děcka pobavit a hlavně prohnat. Kritický okamžik nastal s příchodem listopadu, kdy nám již počasí neumožnilo hrát si venku, a museli jsme do klubovny. Udržet organizovanou pozornost stáda se ukázalo tak trochu nad mé síly a mírně jsem začal propadat depresi. Někteří z čtenářů si asi dovedou představit jaké to je, když vám po hasičárně pobíhá dvacet děcek, která vás moc neposlouchají, ale za to se velice dobře baví! A tak musel do hry nastoupit náš „trenér“ Jirka Beneš! Do stáda vnesl řád a začali jsme spojovat hadice! To spojování je pro nás velice důležité, protože to je základ hasičského sportu, hlavní činnosti každého mladého hasiče! Ne všechnyho to bavilo, a tak nás někteří opustili, ale stále se držel již snesitelný počet zhruba dvaceti dětí, které pravidelně docházely na schůzky a byly ochotné se zabývat i další „brannou výchovou“ – prací s mapou a buzolou, zdravotvědou, uzlovou

magií a požárníkou tematikou. Navíc jsme v zimě kombinovali kroužek i s tělocvičnou, a tak se děcka rozvíjela duševně i fyzicky k všeobecné radosti nás všech. Příchod pandemie činnost kroužku v březnu letošního roku násilně přerušil. Ty tři měsíce byly docela smutné, tolik toho bylo v plánu – a najednou nic. Myslím, že to mrzelo úplně všechny.

Obnovení schůzek v červnu již bylo poznamenáno vědomím nastupujících prázdnin a tím další opětovné přerušení činnosti. Ale stihli jsme se domluvit a přesně v souladu s plánem hry Plamen uspořádat letní hasičské soustředění v měsíci srpnu.

Na tábor přijelo 14 dětí školního věku a dva předškoláci, kteří ráno přijeli, a večer si je maminky odvezly domů. A bylo to skvělé! Těch pět a půl dne bylo velice intenzivních. Tábor jsme zahájili stylově přeplavbou po Vltavě – naší motorovou lodí z Hluboké až přímo na místo konání: Rekreační středisko AMU nedaleko Poněšic. Stihli jsme toho spoustu, trénovali jsme požární útok, studovali teorii, vázali uzle, hráli si, soutěžili, závodili, plavali, zlobili, stonali, smáli se, plakali... Hned první den jsme v rámci přírodovědné procházky absolvovali vosí útok, obtížný hmyz k nám nebyl spravedlivý, žihadla rozdělil selektivně jen některým. Ale díky vosí kalamitě těm žihadlům nakonec během pobytu neunikl nikdo. A všichni již ví, že nejlepší na štípance od včel a vos je obyčejný ocet v kombinaci s cibulí! Kluci hasiči přijeli na tábor s naší Tatroou 815 – nejdříve jsme nacvičovali požární útok a největší zábava bylo kropit při tom vodou našeho kondičního trenéra Jirku. Když pak všichni postupně vylezli na střechu Tatry a vodním dělem kropili zbytek party pod sebou, bylo společné štěstí všech dokonalé. Osm kubíků vody nestačilo a lze říci, že část lesa jsme zavalili důkladně. Trochu jsem se obával společného večerního opékání buřtů s rodiči, ale bylo to zbytečné. Ratolesti návštěvu kvitovaly s radostí a následný odchod rodičů brali sportovně včetně předškoláků, kteří v té době již nocovali s námi. Vrcholem našeho tábora byla stezka odvahy, vytýčená uprostřed temného lesa několika málo svíčkami. Odehrála se poslední večer. To, co se za dne zdá být naprosto dětské, jeví se v noci jako docela děsivé. Ale absolvovali ji všichni, včetně předškoláků! Na ten tábor hned tak nezapomeneme.

Po návratu z tábora jsme hned další pátek vyrazili na návštěvu ke spřátelenému SDH v Purkarcích a ihned jsme zahájili ostrý nácvik požárního útoku včetně kádě a čerpadla. A protože nejsme žádná ořezávká, hned druhý den jsme vyrazili do Mydlovar na první závody, které místní SDH vzorně připravilo a bylo ochotné nás přizvat jako naprosté začátečníky v kategorii mladší žáci! Sestavili jsme dva teamy a já jsem očekával, že úspěšně obsadíme čtvrté a páté místo, protože soutěžilo celkem pět teamů. Co mne ale dokonale překvapilo, bylo nasazení našich děcek. Naše „běčko“ se umístilo na třetím místě! Zavládla velká euforie a radost, prakticky bez zkušeností a pouze s jednodenním ostrým tréninkem jsme do hasírny na Hlubokou přivezli náš první pohár! Vskutku velice slibný začátek.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří nás podporují, především našemu městu, všem hasičům, kteří se mládeži aktivně věnují, rodičům a v neposlední řadě dětem! Bez podpory vás všech by to naše snažení nebylo možné!

Cedrik Klimeš, vedoucí kroužku mladých hasičů

RODIČOVSKÉ PODĚKOVÁNÍ

Chtěla bych poděkovat Sboru dobrovolných hasičů Hluboká nad Vltavou za svědomité a obětavé vedení hasičského kroužku.

Věřím, že budu mluvit za všechny rodiče mladých hasičů, když vyjádřím vděk za smysluplně prožitý čas našich dětí. A, při nácviku vázání uzlů, spojování a rozpojování hadic. Práce s mapou a hlavně zvyšování fyzické odolnosti. V dnešním přetechizovaném světě si cením toho, že jsou naše

ratolesti nadšené z pohybu v přírodě a z pohybových aktivit. Z letního tábora, který je vyvrcholením celoroční práce hasičského kroužku, se děti vrací domů zdatnější, zručnější a obohaceny o nezapomenutelné zážitky ze spolupráce s kamarády i zkušenými hasiči.

Velké díky!

Marie Kostřížová a rodiče mladých hasičů

LETNÍ PROCHÁZKA

Foto: Lucie Jozová

Začíná krásný letní den. Zlatem oděný bůh Helios vstoupil do slunečního vozu a vyjel do modré klenby nebes. Není divu, že mě toto jitřní nabuzení vylákalo k dopolední procházce. Z nabídky mnoha směrů k hlubockým přírodním krásám, volím směr k hřbitovu a případně k zámekskému parku.

Pod kopcem u hotelu Bakalář „přepínám“ dech na pravidelný rytmus, abych mohl, bez zadýchání, pozdravit mýjející známé. Přicházím ke hřbitovu, slunce začíná hezky přehřívát. Zvědavost mě táhne vlevo, ke krásným kovovým dvířkům do nově vybudovaného urnového háje. Skutečně impozantní prostor pod zdí starého hřbitova je určený pro hroby

s popelem zemřelých. Projekt zhotovil Ing. arch. Marek Barták, občan Hluboké.

Dalo to hodně práce, ale výsledek je krásný (pokud lze tento průměr užít na hřbitově). V letním žáru mne přímo u vchodu ochladí stín vzrostlých javorů – klenů, babyky a mléče. Středem podélné plochy roste v záhonu habr obecný, jsou zde fungující vodní stojánky.

Svah hřbitova k sousední soukromé zahradě je zpevněn mohutnou gabiovou stěnou (drátěné koše naplněné kamením).

S nostalgií procházím pietním místem, hledím na urnové hroby zesnulých, kteří mne „předběhli“. Říkám si – není kam spěchat! V zadní části hřbitova se nabízí místo v rozptýlové loučce.

Vracím se zvolna kolem kamenného ohrazení, sleduji nádhernou scenérii – dole odlesk Munického rybníku, nahoře horský obrys v barvě kobaltové modři, zleva mám rozhled od Slepíčních hor přes Klet a špic Chlumu až do Chrášťanských vrchů.

Slunce vystoupilo k polední výši, objímá mne příjemným teplem. Bezděky si říkám: zde měly být sluneční lázně! Proteplený vzduch naplněný bzukotem včel, čmeláků a chvěním motýlích křídel na květinách, je trvalou poctou zde nekonečně spícím zesnulým.

Odcházím, zavírám branku, v mysli děkuji zastupitelům města Hluboké, že rozhodli a vynaložili nemalý obnos peněz (přes 5 milionů Kč), k vybudování důstojného prostoru k uložení ostatků zesnulých.

Za doplňující informace děkuji paní Mgr. Lucii Jozové, pánům Janu Piskačovi, tajemníkovi Městského úřadu v Hluboké nad Vltavou a z oddělení životního prostředí téhož úřadu Josefu Odehnalovi.

František Kvapil

POHÁR MĚSTA HLUBOKÁ NAD VLTAVOU 27. ZÁŘÍ

Spolek Aktivně s vozíkem: Pararybaření aneb „Rybaříme ze stejného břehu“ ve spolupráci s MO ČRS Hluboká nad Vltavou - revír Pískovna

POPELKA PRO NÁRODNÍ LISTY O BÁBĚ

Jak dostalo se toho jména všem těm vrchům a horám po všech slovanských zemích, nazvaných jménem Bába? Jsou to asi všechno božiště staroslovanské bohyně Báby, pramatky země i všeho tvorstva, již obětováno bylo na těchto horách. Zde na temeni Báby šuměl staroslovanský svatoháj našich lip, kolem obětního oltáře tančily kněžky v bílých rízách své posvátné tance a pělý své chorovody slunci vstříc. Zde šuměl za stara u pohanských předků našich svatoháj, v němž kněžky konaly obřady bohoslužebné a přinášely oběti zemských plodin. A bohyni Bábě jistě bylo zasvěceno i pečivo a památka na ně zachována jest asi v naší bábovce; podobně

i jinde u Slovanů. Nic se nám nezachovalo z těchto posvátných obřadů – jen dohady. (Národní listy 1932, kráceno)

Popelka Biliánová (1862 - 1941) roz. Marie Popelková, byla česká spisovatelka, dramatička, publicistka, zakladatelka dívčího skautu u nás. Podle jejích románů bylo ve 30. letech natočeno několik filmů. Potvrzením napsaného by mohl být kruhový tvar bábovky, kromě u Hluboké jsou vrchy nebo místa dodnes zvaná Baba nebo Bába například u Hrdějovic, Ševětína, Rudolfova, Vitína, Vlkova, Dobřejevic.

Foto Popelky Biliánové v průběhu let

POPELKA PRO NÁRODNÍ LISTY O DÍVČÍ VÁLCE

Šikmo proti Vyšehradu na levém břehu Vltavy ze širokého pásma hor vystupuje mírně rozeklaný horský svah, na jehož temeni stával hrad Děvín; však okolní lid důsledně zde říká: na Dívčích hradech. Dle pověsti byl hrad tento dějištěm dívčí války a sídlem odbojné Vlasty. Dívčí válka! Jediná svého druhu a osamělá podstatou svojí ve všech světa letopisech. Po smrti Libušině vzbouřily prý se dívky proti mužům, nejme proti Přemyslovi, a vedly válku po kolik let, chtěce vládu v zemi i nad muži znovu uchvátiti. Není s podivem zajisté, že Dívčí válka zvláště upoutá mysl ženy, a že duch vši silou snaží se proniknouti touto záhadou. A rozluštění nasnadě jsoucí bezděky vnucuje Děvín sám. Mezi prastarými jmény slovanských osad, po výtce hradů, na podiv často vyskytuje se jméno Děvín. Krom Děvína pražského znám jest v Čechách Děvín hrad u Mimoně. Na Moravě známy jsou hned Děvíny tři: jeden blíže Velehradu, druhý na vtoku Svatky do Dyje, třetí na vtoku Moravy do Dunaje. Jiný Děvín je v Gorici (Duino), jiný opět na Labi (Magdeburg), a v zemi někdejších Bodrců, v nynějším Meklenbursku, jest na úžině jezera Zvěřinského na vtoku řeky Děvy (Döve) starý hrad Dobina, který z Děvína asi povstal. Náš Děčín nad Labem také z téhož kořene odvozen jest a krom něho i jiná ještě jména hradův i osad. Tak Děvice, zbořený hrad nad Míkulovem, Děvice hrad ve Slezsku, i naše Dejvice u Prahy na Děvice číští dlužno.

Deva je v sanskrtu totéž co Deus, řecké Zeus, litevské Diewas = bůh, božstvo. Ženský tvar je Devi = bohyně. Fr. Řehoř (Slov. Sbor. V.) vypravuje z haličské Rusi o Rusalkách (rusa = řeka), že přebývají ve vodách od roztání ledu až do svátků svatodušních. Uvádí tři druhy Rusalek, z nichž o druhých praví: Rusalky Divy jsou utopená děvčata, a Rusalky všechny

vůbec jsou podřízeny královně Divě, neboli Dívce, Dívčině, Daně, Děčaně. Z toho ze všeho plyne, že Děva, Děvana jest název nejvyššího božstva ženského rodu, totiž vody. A tak by naše staroslovanské děvy byly vlastně kněžkami bohyní – a význam Děvínů osvětlen. Okolnost pak, že skorem všechny Děvíny položeny jsou na velikých a význačných vodách, potvrzuje domněnku, že „děvy“ byly hlavně kněžkami bohyně vody.

Odkud že bral Děvín prostředky k uhrazení potřeb svých? Okolí Děvína nenasvědčuje, že by býval hrad střediskem a osou života okolního a živým i dostatečným zdrojem značných příjmů, jichž hrad i za tehdejších dob vyžadoval. Z toho vyplývá, že Děvín nadán byl asi z prostředků zemských. A tato okolnost bezpochyby, jakož se stala zdrojem života Děvínu, stala se i jeho zkázou. Po Libuši ujal se vlády v zemi Přemysl, kterýž choť svou přečkal. O něm praví letopiscové naši, že svolal nejčelnější a nejváženější muže v zemi a pomoci i souhlasem jejich upravil a opravil stará, v zemi obvyklá práva a zákony. A tu bezpochyby stalo se, že Přemysl asi pořádně ostříhal práva a výsady kněžíků vůbec a na Děvíně zvláště, z čehož tyto se vzbouřily – jak z rozličných pověstí vysvítá – a to hned v celé zemi – a válku vypověděly. Válku a zejména dlouholetou válku a odboj může podniknouti toliko stav nezávislý a řádně sečleněný; kromě stavu kněžíků žádný jiný takový ženský stav nebyl za starých dob. Svrchované pošetilým jest obecný výklad, že vzbouřily se snad jen tak dívky v rodinách, sešly se a válku vypověděly. (Národní listy 1906, kráceno)

Popelka Biliánová (1862 - 1941) roz. Marie Popelková, česká spisovatelka, dramatička, publicistka.

Vybral a upravil Jiří Fanta

PŘÍRODU LZE VĚRNĚ ZACHYTIT I V DIGITÁLNÍ ILUSTRACI. NÁVŠTĚVNÍKY O TOM PŘESVĚDČÍ VÝSTAVA NA ZÁMKU OHRADA

Jak lze vytvářet ilustrace divoké přírody pomocí technologií, ukazuje nová výstava z cyklu Příroda v ilustraci v Národním zemědělském muzeu Ohrada. Letošní 12. ročník je věnován dílu mladé ilustrátorky Martiny Nacházelové, která ve své tvorbě zachycuje zejména život ptactva. V zámeckých expozicích jsou také k vidění vzácné vycpaniny ptáků, pocházející z první poloviny 19. století. **Výstavu Příroda v ilustraci je možné zhlédnout od 1. srpna do 31. října.**

Martina Nacházelová (nar. 1990) patří k nové generaci umělců. Při své tvorbě využívá moderní technologie, konkrétně digitální malbu ve Photoshopu. Vystudovala zoologii a jejím velkým koníčkem je pozorování ptáků, takzvaný birdwatching. Ptáci jsou rovněž hlavním námětem jejích ilustrací. Přes svůj mladý věk se již může pochlubit řadou úspěchů, mezi které patří i vítězství v soutěži Věda je krásná pořádané Přírodovědeckou fakultou Univerzity Karlovy v Praze. Její ilustrace mohou milovníci přírody obdivovat například v Hnízdním atlasu ptáků Evropy, který vyjde na podzim roku 2020 a pro který poskytla ilustrace bez nároku na honorář. „Digitální kreslení se s rozvojem technologií stává čím dál tím populárnější jak mezi profesionály, tak mezi lidmi, co si kreslí jen tak, pro radost. Oproti tradiční malbě na papír nebo plátno má řadu výhod, a tím nemyslím jen tlačítko zpět. Digitální obrázek je snadno využitelný v digitálním prostředí, snadněji připraven k tisku a snadněji se pošle například zákazníkovi přes půl světa. A to bez nutnosti skenování, které je například u velkých formátů poměrně obtížné. A s velkou pravděpodobností se ve skenu ztratí některé barevné detaily,“ říká ilustrátorka Martina Nacházelová.

Kromě ilustrací ptactva na nové výstavě je možné v expozicích zámku Ohrada zhlédnout také rozsáhlou sbírku vzácných dermoplastik ptáků. Některé dermoplastické preparáty pocházejí z první poloviny 19. století a lze je považovat za nejstarší sbírkové předměty Národního zemědělského

muzea. Ornitologická sbírka, jež je nyní součástí podsírkky Zoologie, je uložena právě v muzeu lesnictví, myslivosti a rybářství na zámku Ohrada u Hluboké nad Vltavou. Sbírkou obsahuje také vejce, hnízda a v malé míře i trus a vývržky ptáků převážně ze střední Evropy.

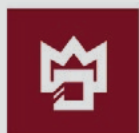
Prokazatelně nejstarší dochované sbírkové předměty jsou preparáty supů bělohavých z roku 1844. K nejcennějším patří preparáty čírky úzkozobé, které jsou dokladem jediného výskytu tohoto druhu na našem území v roce 1892. Cenné jsou rovněž tmavé formy puštíka bělavého ze Šumavy, které byly v roce 1851 mylně popsány jako samostatný druh – sůva šumavská (*Strix sumaviensis*). Ve sbírce nalezneme mnoho dalších vzácných druhů, např. sýkoru azurovou, stepokura kirgizského, dropa velkého a malého, skalníka zpěvného, raroa jižního, rybáka bahenního a řadu dalších. „Za zhruba 180 let své existence se ohradská ornitologická sbírka rozrostla na jednu z nejrozsáhlejších sbírek ptáků v České republice,“ doplňuje ředitel Národního zemědělského muzea pobočka Ohrada Jiří Houdek.

Výstavní cyklus Příroda v ilustraci probíhá v Národním zemědělském muzeu Ohrada již od roku 2004. Jeho cílem je postupně představovat naše přední ilustrátory knih o přírodě formou samostatné výstavy. Návštěvníci jsou blíže seznamováni s osobností autora, jehož dosud znali jen z reprodukcí jeho výtvarných děl. Do cyklu jsou zařazováni jak autoři zabývající se vědeckou ilustrací, tak ilustrátoři populárně naučných knih a beletrie s tematikou přírody.

Výstava Příroda v ilustraci končí 31. října v muzeu lesnictví, myslivosti a rybářství na zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou.

Více na www.nzm.cz

GALERIE KNÍŽECÍ DVŮR

AKTUÁLNÍ VÝSTAVA

do 11. listopadu 2020 Renata ŠTOLBOVÁ –
obrazy a autorské šátky, Tomáš ŠTOLBA –
dřevěné sochy

NEJBLIŽŠÍ AKCE

7. 11. 2020 – 23. 12. 2020 Kolektivní výstava -
Adventní a Vánoční inspirace 2020
Zahájení výstavy v sobotu 7. listopadu 2020.

ALŠOVA JIHOČESKÁ GALERIE

Informace o pozastavení výstavy Malevič a ruská avantgarda, zámecká jízdnárna, Hluboká nad Vltavou

Z důvodu mezinárodních komplikací, které nastaly s příchodem pandemie koronaviru, bylo rozhodnuto o pozastavení výstavy Ruské avantgardy v prostorách Zámecké jízdnárny v Hluboké nad Vltavou.

Jednání o náhradním termínu probíhají, a jen co je budeme znát, dozvíte se je jako první na našem webu ajg.cz.

Děkujeme za pochopení.

Nenechte si ujít Noc literatury 2020, která proběhne 7. 10. od 18:00 do 21:00 ve Wortnerově domě v Českých Budějovicích. Spojení současné literární tvorby, známých hereckých osobností a netradičních míst bude stát za to.

Zažijte, jak vzniká umění! Zažijte dny otevřených Ateliérů!

DOA2020 10. - 11. října 2020

Slavnostní zahájení DOA2020 a vernisáž výstavy DOMOVINA proběhne v pátek 9. října od 17:00 hodin v galerii Tiskárny Karmášek v Českých Budějovicích.

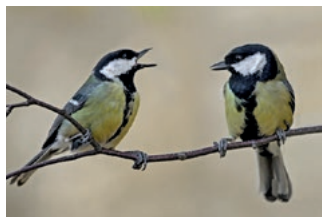
Pouze jednou za rok máte možnost navštívit v polovině října některý z vybraných sta ateliérů a osobně se tak potkat s umělci, kteří žijí a tvoří v jižních Čechách. Poznejte práci výtvarníků, řemeslníků, designérů či architektů. Užijte si bohatý doprovodný program, workshopy a komentované prohlídky.

Na Hluboké můžete navštívit AJG, Galerii Knížecí dvůr, Ateliér fantazie Šárky Rubickové – Třeboňská 225, so 9.00-18.00, neděle 9.00 – 16.00, poblíž : Hrdějovická keramika, řemeslné dílny, Luční 80 v neděli od 9.00 – 16.00.

Celkem můžete po jihočeském kraji navštívit 112 ateliérů.

Více na: <https://www.ajg.cz/program/doa-2020.html>

NEZAPOMÍNEJTE V ZIMĚ NA PTÁČKY. JAK SPRÁVNĚ KRMIT?

Zima je za dveřmi, a at je doba jakákoli, měli bychom myslet i na ty, pro které mohou být zimní měsíce kritické. V zimě všude čekají stovky hladových ptačích krčků na něco dobrého k snědku. Krmit ptáky ale není tak jednoduché, jak se zdá. Můžeme jim totiž mnohdy víc ublížit než pomoci. Pokud se totiž dočkají krmení, které jim neprospívá – může jim například narušit funkci jater nebo ledvin.

Ptákům v zimě kručí v žaludcích ve dvou případech. Jestliže venkovní teplota klesne pod -5°C a krajina je pokryta vysokou vrstvou sněhu. Druhým případem jsou husté mlhy, inverze, padající sníh s deštěm a teploty kolem nuly.

Proto dodržujte při krmení několik zásad:

Zásada č. 1

Kromě těchto dvou případů se krmení zásadně nedoporučuje! Zvířata se totiž o sebe přestanou umět starat. Proto nekrmíme ani v létě.

Zásada č. 2

Pozor na falešnou hojnost. Jestliže začneme krmit pravidelně, musíme vytrvat celou zimu a nepřestávat. Ptáci si zvyknou, budou spoléhat na plné krmítko a poté si už nejsou schopni potravu zajistit sami.

Zásada č. 3

Nikdy nekrmíme uzeninami, smaženým a kořeněným jídlem, ani zrním a ořechy staršími jednoho roku. Bývají žluklé a ptákům odcházejí játra a ledviny! Nehodí se ani bílé pečivo a chleba.

Zásada č. 4

Lojem nekrmte při teplotách nižších než -10°C . Ptáci jsou prokřehlí a lůž se srazí a ztuhne ve střevech.

Zásada č. 5

Ovesné vločky zkrmte 48 hodin po otevření sáčku. Jinak zoxidují a ptákům neudělají dobře.

Co sypat ptákům do krmítek?

Některým druhům zpěvného ptactva můžeme přichystat hostinu na míru, například s rozinkami nebo ořechovými jádry, jiné potěšíme bobulemi z keřů a stromů. V každém případě ptákům pomůžeme přežít zimu olejnatými semeny. Nejlepší jsou slunečnice a vlašské ořechy, ale do nabídky jídelníčku patří i další správné zobání, různá semena, rozinky, bobule...

CO JEDÍ?

Sýkorky

Slunečnice – nejlépe se hodí celé slunečnicové terče s drobnějšími semeny. Jestliže budeme slunečnici kupovat, nikdy neberme černá semena, ale žíhaná.

Zob pro kanáry – je velice vhodný a seženeme ho v každém zverexu. Nikdy nekupujeme klasický mix pro ptáky. Bývá to zbytkové staré žluklé zrní.

Lněné semínko, řepka – koupíme ve zverexech nebo zdravé výživě. Sýkorky je milují.

Jablka – svrasklá a červavá? Mňam! To jsou ta pravá. Celá je napícháme na větve stromů, ani nevádí, že zmrznou.

Bílkoviny – Největší pochoutka? Na strom napíchnuté syrové žebro, vyškvařené sádlo smíchané se semeny, nalité do květináče a zavěšené na větev, nebo larvy potravních molů.

Zvonci, vrabci, pěnkavy

Směs zrní pro andulky – koupíme v každém zverexu a ptáci je milují. Otáčky obilí z léta, proso pro andulky.

Plevel – na podzim neplejte zahradu příliš poctivě a nechte něco lopuchů,

bodláků, lebedy nebo pelyňku.

Jablka – stejně jako sýkory si na jablkách pochutnají i ostatní ptáci. Sadaři pro ně na podzim rádi nechávají na stromě pár neočesaných jablek.

Strakapoudi, datlové

Bílkoviny – milují na kmeni přivázané syrové žebro, které jim nahradí larvy a brouky.

Šišky – smrkovou či borovou šišku plnou semen, která jim vydrží i pro zábavu.

Poleno – ale hodně zteřelé a plné dřevokazného hmyzu. Jestliže taková přivážete na strom, červené čepičky se k vám slétnou z celého okolí.

Kosové

Neradi jedí na krmítku, krmte je na zem pod něj. Poděkují za slunečnice, ovesné vločky, ovoce, ale i za zbytky konzervy po kočce.

Straka

Je to typický masožravec, takže bude ráda za hovězí či vepřové žebro, psí konzervu nebo za psí suchary bez cukru, které můžete sami upéct.

Havrani

Milují šťouchané brambory, těstoviny, psí konzervy, jablka a ořechy. Krmení jim nosíme na jejich shromaždiště, nebo ho v zahradě položíme na pečící plech či dřevěnou desku. Ořechy stačí naklepnout a nechat ve skořápce, ptáci si jádra vydolují sami.

Holuboviti

Kdo viděl Popelku, ví, čím krmit. Hrách, čočka, pšenice, kukuřice. Pšenice by měly být tři čtvrtiny, luštěnin zbytek.

Kos, červenka, drozd, králíček, střízlík, kvíčala, pěnice a šoupálek

Mají rádi měkkou potravu: ovesné vločky, rozinky, i nahnílá jablka a hrušky, kousky jablek, sušená zrna z vína a divokých bobulí – z jeřábu, bezu, bílého hlohu, svídy, dřínu, ptačího zobu. Zaujmou je púlené šípky, strouhané ořechy, strouhanka, ale i troška nesoleného mletého masa nebo loje.

Zrnožraví pěvci – hyl, pěnkava, strnad, čížek a dlask

Si vezmou zejména semínka slunečnic a plevelů, travní obilky, konopí, proso, rýži, ovesné vločky, lněná, dýňová i okurková semena, jádérka z jablek.

Všežravci – sýkorky a brhlík

Milují rozdrčená olejnatá semena (ořechy), zvířecí a rostlinný nesolený tuk. (Ujistěte se, že sůl není uvedena v popisu potraviny na jejím obale!) Pokud není jiná možnost, vydrží přes zimu na zrní stejně tak jako vrabci. V dobách nouze prohlížejí kmeny i větve stromů a hledají na nich vajíčka či jiná stádia hmyzu nejen sýkorky, ale právě i vrabci.

Kachny, labutě, lisky...

Krmení vodních ptáků vůbec není o rohlících, jak je naším národním zvykem. Pečivo – se hodí pouze celozrnné nebo sušený chleba nakrájený na centimetrové kostičky. Zelenina a ovoce – nařezané lupení salátu, květáku a kedluben, vařené brambory, jablečné slupky. Těstoviny – lze je smíchat s rostlinnou složkou.

Obilí – nemají ho rádi suché, ale jen naklíčené. Milují ječmen a pšenici. Vděční budou i za ovesné vločky a šrot.

Nikdy ptáky v zimě nekrmíme do stojaté vody, potravu sypeme na břeh! Jestliže přijde mráz, přimrzají jim ke hladině křídla a nohy, protože nechtějí zamrzlou potravu opustit.

ŘÍJEN 2020

PANORAMA
KULTURNÍ CENTRUM

PROMÍTÁME

začátek vždy v 19.00 hodin, cena 150 Kč

2.10. POSTIŽENÍ MUZIKOU

pátek

Hudební kroužek Jedličkova ústavu, dnes známý jako kapela The Tap Tap, založil před jednadvaceti lety Šimon Ornest a lidem s postižením tím dal příležitost uspět i mimo každodenní ústavní péči. Pozorující a k situacím pozorná kamera zaznamenala během let osobnostní vývoj několika muzikantů.

dokument (ČR), 80 minut **D** 12+

3.10. SVĚT PODLE MUCHY

sobota

Syn Alfonse Muchy, Jiří, hledá ve vzpomínkách, korespondenci a pamětech osudy svého otce, geniálního kreslíře a selfmademana, jehož sláva se zrodila takřka přes noc díky spolupráci s hereckou hvězdou tehdejší Paříže Sarah Bernhardt.

dokument (ČR), 100 minut **D** 12+

9.10. SMEČKA

pátek

Holky, právo silnějšího a hokej. V partě dnešních teenagerů se žije podle zákonů vlčí smečky. Ve škole i v hokejové kabině, kam přichází nováček David. Autorita dospělých sem nedosáhne, platí tu tvrdá pravidla a rivalita. Pokud chce někdo přežít, musí se podvolit – nebo se vzepřít a o svoje místo bojovat...

drama/sportovní (ČR), 94 minut **D** 12+

10.10. ŠARLATÁN

sobota

Strhující životopisné drama inspirované skutečným příběhem výjimečného muže obdařeného léčivými schopnostmi. V hlavní roli Ivan Trojan.

životopisný/drama (ČR/SR), 118 minut **D** 12+

16.10. KAREL

pátek

Celovečerní dokumentární film Karel přináší ojedinělý pohled do soukromí a do duše Karla Gotta. Renomovaná režisérka Olga Malířová Špátová natáčela s Karlem Gottem po dobu celého jednoho roku a díky jeho upřímné otevřenosti vznikl nezvykle osobní až intimní pohled na život slavného zpěváka, jaký se doposud široké veřejnosti, ani jeho skalním příznivcům, nenaskytl.

dokument/životopisný (ČR), 127 minut **D** 12+

17.10. ŽÁBY BEZ JAZYKA

sobota

Film rozehrává nebezpečné vztahové hry, které probíhají v jedné rodině, v průběhu jednoho dne. V hlavních rolích syna a matky ve filmu excelují Jaroslav Plesl a Regina Rázlová.

drama (ČR/SR), 116 minut **D** 15+

23.10. KRAJINA VE STÍNU

pátek

Krajina ve stínu je kronikou lidí a jedné malé vesnice v pohraničí vláčené dějinami třicátých, čtyřicátých a padesátých let minulého století. Hrdinové filmu čelí nacismu i komunismu, každý z nich se s jejich přísliby a hrůzami vyrovnává jinak. V popředí příběhu pak stojí osud jedné rodiny, na kterou předválečná doba, válka i události po válce dopadají vždy plnou silou.

drama/historický (ČR), 135 minut **D** 15+

24.10. KAREL

sobota

Celovečerní dokumentární film o Karlu Gottovi, podrobnosti viz výše.

30.10. HAVEL

pátek

Příběh jedné z nejvýraznějších osob naší historie z časů disentu, kdy ještě nebyl slavnou osobností. Film se soustředí na Havlův bouřlivý osobní život, kterému dominuje boj za pravdu a správnou věc, pronásledování, věznění a také milostné vztahy, vlastní pochyby a humor.

drama/životopisný (ČR), 100 minut **D** 12+

31.10. BÁBOVKY

sobota

Film Bábovky natočený podle knižního bestselleru spisovatelky Radky Třeštíkové vypráví o tom, že všichni jsme propojení a díky tomu i malé věci dokážou někdy otřást světem.

komedie/drama (ČR), 97 minut **D** 12+

PROMÍTÁNÍ PRO DĚTI

vždy v neděli od 17.00 hodin, cena 130 Kč

4.10. MÁŠA A MEDVĚD:
MÁŠINY PÍSNÍČKY

neděle

Okouzující animované příběhy nerozlučné dvojice, která si získala srdce dětí i dospělých na celém světě. A tentokrát s pořádnou porcí písniček! Během příběhu se s Mášou staneme šerifem na Divokém západě i Robinem Hoodem v anglických lesích.

animovaný (Rusko), 88 minut **D**

11.10. LÉTO PATŘÍ REBELŮM

neděle

Léto je konečně tady! Jonáš se jako každý rok těší na svého dědu Bernarda, se kterým vždycky prožil ty nejlepší prázdniny. Letos je to ale jiné, z dědečka se stal pěkně nerudný chlapík. Jonáš má tedy před sebou velkou výzvu – musí dědovi vrátit chuť užívat si života.

dobrodružný (Slovensko/Německo), 90 minut **D**

18.10. PRINCEZNA ZAKLETÁ V ČASE

neděle

Malá a rozmazlená princezna Ellena musí v jednom opakujícím se dni zabránit zakletí celého království a nalézt své čisté srdce, aby tak přemohla Černou bouři seslanou zlou sudičkou.

dobrodružný/rodinný (ČR), 112 minut **D**

25.10. PINOCCHIO

neděle

Řezbář Geppetto vychovává oživlou loutku Pinocchia jako vlastního syna. Pinocchio však není zrovna nejzornější klučina a nechá se lehce svést k rošťárnám, díky nimž prožívá nespočet napínavých dobrodružství.

dobrodružný/rodinný (Velká Británie / Itálie), 125 minut **D**

CESTOPIS

21.10. CESTUJEME

středa

začátek v 17.00 hodin, vstup ZDARMA

Patagonie - Večerem provází Ing. D. Lubinská

Provoz kina se řídí platnými vyhláškami vlády ČR.
Případné změny v programu sledujte na webu kina.

T české titulky **D** český dabing **12+** přístupné od 12 let **15+** přístupné od 15 let **18+** přístupné od 18 let

Předprodej a rezervace vstupenek
na www.kcpanorama.cz nebo na tel. 608 958 565

Kde nás najdete:
Masarykova 974
Hluboká nad Vltavou, 373 41

AMU PONĚŠICE

Petr Hrouzek je urostlý sportovec, akční muž, který je krom jiného trenérem sebeobrany. Takže se nebojí ani na samotě u lesa na břehu řeky Vltavy, kde se pečlivě stará o provoz areálu rekreačního střediska Akademie múzických umění. I když – uprostřed lesů je určitě bezpečněji než v ulicích velkoměst...

Spolu se svým otcem, který ho ve správcování střediska v čase předešel, spolu se svou ženou a dětmi, spolu s malým, ale spolehlivým kolektivem, tady vytvářejí malý ráj. V krásné

přírodě, s plynoucí Vltavou u nohou a obláčky nad hlavou, v tichu a klidu, přitom civilizaci na dosah.

Povídali jsme si proto, aby Hlubočáci věděli, jak si krásného okolí našeho města váží jeho návštěvníci. Možná mnozí noví usadlíci, možná ani starousedlíci netuší, že kousek od asfaltky cestou do Poněšic v lese leží místo, kde si kurzů, sportu, romantických dovolených a vzácných chviliek vděčně a radostně užívají studenti, herci a další umělci, že tu odpočívají a že se tu inspirují. Petr Hrouzek není hlubocký rodák, ale na

Hlubokou se s rodiči přistěhoval už ve svých deseti letech. Pochází ze severních Čech, z Klášterce nad Ohří. Rodinného přesunu ze severu na jih nikdy nelitoval.

Petře, jak se vám tady v rekreačním středisku žije a správcuje? A jak dlouho už?

Mě osobně se tady žije dobře, už 15 let.

Tohle místo má skutečně příjemnou atmosféru. Uprostřed lesa, vzdáleno civilizaci,

od Poněšic, co by kamenem dohodil, se siluetou zámku Hluboká za ohybem řeky. Skrytá atmosféra místa připomíná divadelní hru cimrmanovských herců „Hospůdka na mýtině“. O hostinském, který si nepřál, aby mu do hospody chodili lidi. Pokud jste na tom podobně, máte smůlu: máte tu poměrně živo...

Louku u řeky objevili už před 60 lety studenti a profesori z Prahy, bývala to oblíbená zastávka při plavbách na kánoích po Vltavě, kempovali na břehu řeky. Jako původní vodácká základna to tak fungovalo 2-3 x do roka, ale pak si začali budovat stálé zázemí. Už tehdy to patřilo AMU, a tak to také zůstalo. Charakter střediska se samozřejmě s dobou změnil.

V období školního roku sem jezdí studenti na různé studijní pobyty, v létě je areál využíván k rekreaci, přijíždějí studenti, profesori, herci, režiséri, všechny další profese a zaměstnanci AMU. Víceméně fungujeme v režimu na podobném základě jako dříve „podnikové chaty“.

Pokud zůstává volná kapacita, jsou volné termíny k dispozici veřejnosti. Pak sem přijedou firmy na teambuilding, sportovci na soustředění, školní výlety a rodiny na dovolenou. Samozřejmě v létě je o volný termín větší nouze. Nejsme hotýlek pro lidi, kteří jedou jen tak kolem, je nutné objednávat předem. Nejsme ani hostinec, kde se můžete zastavit na oběd. Vždy tady máme ubytovanou skupinu hostů a zachováváme pro ně klid a soukromí.

Tipuji, že máte hodně věrnou klientelu, která se sem pravidelně vrací.

To rozhodně. Třeba skupinka lidí, která nám sem právě dnes najíždí, sem jezdí ve stejném termínu minimálně posledních 40 let.

Tak to asi pamatují víc než vy, jaké to tu bývalo.

To tedy rozhodně, a taky nám o tom rádi vyprávějí. Vzpomínají na časy, kdy se areál budoval, vylepšoval a rozšiřoval. Troufnu si říct, že tak 80 % pobytů jsou právě tradiční opakované pobyty lidí a akcí, ve špičce sezóny máme zamluvené pobyty na rok, dopředu.

Pro nás je propagace nebo reklama vlastně kontraproduktivní, protože přinese jenom zvýšenou poptávku na období, které je naplněné, a pak jen telefonujícím zájemcům vysvětluju, že přes léto máme plno a zklamání je. Ale občas se nějaké místo uvolní, anebo jaro nebo podzim – je tady také krásně, proč to nezkusit?

Pokud vím, družíte se také s obyvateli okolních obcí.

A rádi se družíme. S poněšickými držíme tradici balů, každý únor se u nás v sále koná poněšický ples.

S tradicemi život příjemně utíká.

Areál je zaměřený na sportovní vyžití. Jako novinku můžete letos přičíst třeba lezeckou ferratu, kterou máte na skále naproti, a přibývající parníčky na vodě. Mohou místní rekreaanti u vás nastoupit na loď?

Z našeho mola odrážejí kánoe nebo paddleboardy. Přístavní molo pro větší lodě tady nemáme, výjimečně to lze zařídit tak, že se na loď trochu složitě přeběhne přes provizorní lávku. Možná tady ale o regulérní přístaviště ani nestojíme.

Udržujeme si ve středisku soukromí, protože právě ten pocit je většině ubytovaných příjemný.

A co ještě u vás rekreaanti najdou?

Užít si mohou veškeré míčové hry, tenis, florbal a podobně, horolezecká stěna stojí od roku 2005, k dispozici je velký bazén a samozřejmě řeka pro různé vodní aktivity, stranou v lese je sauna. Lesy, voda turistika a pohyb v přírodě. Ticho a klid.

Jak jsou na tom okolní lesy?

Kůrovec trochu zlobí, nějaké stromy jsme likvidovali, nicméně kolem nás jsou více listnaté stromy, takže je to dobré. Lesy v oboře na tom úplně dobře nejsou. Sucho pokračuje, pozorujeme to už pár let. Zvlášť tady okolo nás, kde se všechno svažuje z kopce, voda steče po povrchu a les je bez vody.

Když zaprší, voda je hned pryč, potok, který poblíž areálu vždycky protékal, má koryto prázdné, nemá žádný přítok. Když okolo procházíte, zapršíte si boty. Býval to pěkný potok, maximálně v horkém srpnu trochu vysychal, dnes je to bohužel setrvalý stav.

Za dobu vašeho „správcování“ jedete ve stejném módu nebo jste provedl nějaké převratné změny?

K velkým změnám není důvod. Nastoupil jsem v roce 1995. Do té doby areál vedl můj otec, je sice v důchodu, ale je tady nadále zaměstnaný jako hospodář. Po mém nástupu se charakter střediska organizačně změnil – i když nadále patříme škole, jsme samostatné středisko, máme samostatný rozpočet, fungujeme a staráme se sami přímo tady na místě. O další změny se postaraly nové normy a předpisy, ale hlavně se sem přenesla spousta administrativy. Už nejsem správce, ale vedoucí střediska, váže se k tomu spousta kancelářské práce.

Většinu času sedím v kanceláři u mailu a telefonu a nad nikdy neubývajícím kupou papírů. Vystavujete doklady a faktury, už dnes se

plánují akce a ubytování na dobu za rok, za dva. Plánují se opravy a úpravy. Organizuje se práce zaměstnancům, kombinují se akce, které tady proběhnou a nějak musí navazovat, různě se to překrývá...

Táta zase kontroluje sklady a píše příjemky a výdejky, plánuje se nákup potravin.

Areál zvládáme v osmi lidech. Přes hlavní sezónu přibereme brigádníky do kuchyně, na zahradní práce a pomocníka k ruce pro údržbáře. Úklid máme zajištěný přes agenturu. Držet si uklízečku by bylo náročné, fungujeme totiž někdy i nárazově, takhle to dobře zvládá profesionální firma a jsme spokojení.

Oficiálně máme k dispozici 64 lůžek plus nějaká rezerva je tam ještě navíc.

Areál do okolní přírody krásně zapadá a je to tady všechno krásně rozkvetlé, upravené a opečované...

Velká rekonstrukce proběhla v roce 2004 – 2005, včetně chatiček a hlavní budovy, přístavby, výměny střechy. Chatičky se znova brousily zvenku loni a natíraly po 13 letech. Letos se zbrousila a natírala celá hlavní budova, dřevo se ještě pěkně leskne novotou – to jsme využili covidovou karanténou. Dřevo je krásný materiál, ale potřebuje pořád udržovat.

Po revoluci se některé podniky možná hloupě zbavily podnikových objektů. Jejich výhoda je, že tam mohou jezdit lidé stejné profese, znají se, utužují vztahy. Podniky, které nemovitostí prodaly, časem zjistily, že se sice zbavily na chvíli starostí, ale peníze za prodej se brzy rozkutálí. I když majetek potřebuje údržbu a nějaké lidské zdroje, časem pochopíte, že má větší hodnotu, než jste si mysleli. A letos se nejen v Česku

ukázala dovolená doma jako nejlepší volba. Zkrátka někdy je dobré si uvědomit, co je to rodinné stříbro.

Na některých hercích i přes filmové plátno vnímáme jejich osobnost, obdivujeme, jak hrají, jací jsou ve skutečnosti. Takže vám tak trochu závidíme, že se s nimi můžete potkávat. Dá se nějak zevšeobecnit, jaká je to skupina lidí? Jsou originální, milí, je s nimi větší legrace? Pokud byste měl definovat skupiny lidí, kteří vám sem jezdí, tak to bude asi docela pestré.

Je to pestré. Jezdí firmy, organizují u nás porady, školení, firemní večírky. Některé firmy mají zacíleno na zisk, potřebují vychovat své zaměstnance k nabídce konzumu, a tenhle přístup převládá i v zaměření a účelu školení. Tam se upřímnost a pohoda trochu vytrácí.

Když přijede parta herců, jsou spontánní, nestydí se, nebojí se mluvit, zpívat, jsou veselí a umí se bavit. I jednotlivě se chovají jako normální, vstřícní, přátelští lidé. Nijak dopředu nevyhlašujeme, kdo z nich sem přijede na dovolenou. Snažíme se každému zajistit klid, bez toho, že by někde číhali paparazzi. Personál ví, že pokud by se s někým chtěli vyfotit nebo ulovit podpis, musí se slušně zeptat. Hlavně nic nefotit potají a bez souhlasu dávat na sociální síť. Herci, co k nám jezdí, naopak rádi udělají svým fanouškům radost, a pokud se tady s někým potkají, podepíší fotky, společně se vyfotí...

Jsou to lidi, kteří něco umí, nemají nos nahoru, vědí, čeho si na hereckém řemesle vážít. Jsou většinou pokorní a není to póza.

Ale nejedí sem jen ti, které známe z filmových pláten a televizní obrazovky. Musíme vnímat také řemesla okolo. Takže sem třeba jezdí paní produkční a oslavila u nás kulaté narozeniny s přáteli, nebo kameramani, režiséři, dabéři... Párkrát do roka se tu někdo zašije, třeba Ondřej Kepka, píše a má tady klid.

Pro lidi, co žijí ve velkém městě, je tu k dispozici příjemný oddych.

Jinak se tu střídá opravdu dost lidí, parta cyklistů, kamarádi nebo rodiny, sem tam školní výlet, který přespí jednu noc. Středoškoláci na poznávací pobyty a také vysokoškoláci z jiných škol než je AMU, sportovní soustředění, byli tady hlubocejší malí hasiči... Takže rekreačních, teambuildingových akcí a různých sportovních akcí je tu opravdu hodně.

Už tuším po šestnácté tady proběhl velký závod, nikde v Evropě mu svým rozsahem nemůže žádný jiný konkurovat. PONĚŠICKÝ SURVIVAL! 24h outdoorový závod v kombinaci vozíčkář a chodák! Myšlenkou závodu je integrace paraplegiků do závodu nehandicapovaných, obě kategorie tak můžou změřit síly v několika disciplínách a dokázat tak, že handicap velmi často není problémem

těla, ale nedostatkem vůle... tak to říkají organizátoři.

Pro nás to znamená, že každá skupina u nás ubytovaná má své specifické potřeby, takže o tom vždycky musíme trochu přemýšlet, aby všechno klaplo.

Chápu, že v jídelničce pro teambuilding pojišťovacích agentů nejsou dukátové buchtíčky jako pro školní výlet prvňáčků. Tak, ale teď se těším na seznam herců, kteří k vám jezdí. A nějaké veselé příhody...

To vůbec nesmím říkat! Teď jsem mluvil o soukromí a solidním přístupu personálu, *směje se Petr Hrouzek*.

Nemůžeme ani naznačovat?

Tak naznačit můžu, že tady proběhly veselé svatby. Vzali se u nás třeba Tomáš Havelka s herečkou Klárkou Cibulkovou, a já jsem jim šel za svědka. To už je asi 13 let. Vloni se tady ženil Patrik Děrgel. Vdávala se tu Veronika Kubařová s divadelním režisérem Pavlem Khekem, a ostatní mladí herci a herečky se rozběhli do lesa, posbírali tam mech, šišky a kytky a sami prostřeli a ozdobili stoly, věneček spletli z kytěk... romantika to byla...

Zkrátka lidi, kteří si to u nás oblíbili a jezdí sem na dovolené, se sem vrací i na důležité životní okamžiky, spojené s hezkými prožitky. Těší mě to, je to důkaz, že našli v poněšickém lese místo, které je pro ně srdeční záležitost. Nastal hezký čas, kdy se zamilovaní raději berou v lese, na palouku, ve stodole, pod krásným stromem, dál od lidí, prostě už ne na radnici. Někdo možná rád cukrkandlovou svatbu v pětihvězdičkovém hotelu a někdo zase ne.

Ne každý tady jen relaxuje...

To je pravda. Minimálně studenti z AMU sem jezdí na do „školy v přírodě“. Studijní nebo sportovní soustředění tady proběhne v koncentrované verzi. A myslím, že je pro ně velkým přínosem, možná toho vstřebají najednou víc než za celý rok ve škole. Jsou celý týden spolu se spolužáky a profesory, včetně vzájemného poznávání a socializace. Přijedou sem třeba animátoři a dělají praktická cvičení. Skupina studentů si vytvoří si produkční týmy o 4 – 5 lidech, pracují na zadané téma od a do zet, scénář, tvoření, animace, filmování, někdo je produkční, někdo režisér, mají tady k dispozici techniku, kinosál... práci zpracují a pak si ji vzájemně a před profesory odprezentují. V noci si tady vaří kafe a cpou se hořkou čokoládou, aby vydrželi vzhůru, a makají na tom.

Jak sem lidi docestují?

Autem samozřejmě. Pokud studenti, záleží jaká katedra, kolik na to mají peněz. Když je to větší skupina, přijedou vlakem do Budějovic a třeba si objednájí autobus až sem. Ale někteří jako za starých časů dojedou autobusem do Zámostí

a vyrazí s ruksáčky pěšky. Já jim třeba dojedu pro velká zavazadla. Nebo dojedou linkovým autobusem do Poněšic a odtud je to jen kousek s výhledem na temelínské věže.

Vše vypadá jako idylka v krásné přírodě, se šťastnými rekreanty a správci. Vše zalité sluncem?

Zdánlivě ano. Škola má samozřejmě zvýhodněné ubytování, protože přispívá na údržbu objektu a je to její majetek. Snažíme se pro veřejnost, tedy pro tu komerční část, vytvořit slušné ceny ubytování, ale jde také o to, abychom s tím rozpočtem přežili. Samozřejmě ne vždy prožíváme ideální stav. Pořád se bojuje, je to jako všude, vstupy, údržba, energie,

zaměstnanci, to vše je nutné nějak poplatit. Takže ceny jsme měli mírné, ale nemine nás zvýšený cen, ani snížené DPH nás nezachrání.

Charakter našeho ubytování je sezónní, takže v lednu a únoru míváme zavřeno, kapacita by se stejně nenaplnila. V lednu a únoru tedy trochu odpočíváme, trochu asanujeme, opravujeme.

Když se najde skupina třeba 40 lidí na víkend, otevřeme, stejně tak svatby nebo oslavy narozenin. Nepracujeme jen „na kšeft“ ale pro dobré sousedské vztahy a dobré lidi.

Nějaké optimistické přání na závěr?

Rádi bychom, aby všechno fungovalo k prospěchu a radosti i nadále. Když tady na jaře nebyli hosté,

protože to v době covidové karantény nebylo možné, bylo to smutné. Stejně jsme tady byli my a koumali, kdo všechno bude rušit pobyt, co bude nebo nebude za dva měsíce, papírovali, přemýšleli nad rozpočtem, řešili spoustu drobností a provozních věcí. Tak jako vždycky.

Ale bez živého provozu je to opravdu deprimující. A bez plánování to v ubytovacím zařízení prostě nejde.

V létě už bylo práce dost, až nám z toho šla hlava kolem. Bohudík. Aspoň jsem pořád ve střehu a připraven a příjemné chvíle беру jako odměnu.

AMU PONĚŠICE

Areál střediska se nachází v malebném prostředí lesů na pravém břehu Vltavy, 20 kilometrů severně od krajského města. V kombinaci s okolní přírodou nabízí ideální podmínky pro odpočinek i sportovní vyžití nejrůznějšího charakteru. Každoročně se sem s nadšením vrací stovky návštěvníků z velkých měst, kteří zde hledají odpočinek, čerpají energii a užívají si jedinečné atmosféry, kterou zdejší příroda nabízí.

Velká část rekreatantů je z řad režisérů, divadelníků, herců, dabérů, hudebníků a pedagogů, tento soukromý areál totiž oficiálně patří k Akademii múzických umění v Praze a funguje jako učební a výcvikové středisko. Vedle vodáckých kurzů a rekreačních pobytů sem studenti DAMU, FAMU a HAMU pravidelně jezdí na soustředění, pracují na svých filmových projektech a absolvují zde nejrůznější odborné semináře. Díky tomuto spojení se Poněšice objevily v mnoha studentských filmech a ve filmových snímcích jako například „Svatební cesta do Jiljí“ (s Libuší Šafránkovou a Josefem Abrhámem v hlavní roli z r. 1983) nebo v televizním seriálu „Hop nebo trop“ (v hlavní roli s Ivanou Chýlkovou z r. 2004).

Rekreační středisko Poněšice ovšem již několik let slouží i veřejnosti. Každým rokem se zde koná mnoho svatebních hostin, řada novomanželů si toto místo vybírá dokonce i jako místo pro obřad, láká je sem klidná atmosféra a malebné prostředí Vltavy s přilehlými lesy. Dále areál hostí mnohé oslavence nejrůznějších typů veselí a plesů, výjimkou nejsou ani firmy, které zde pořádají večírky, školení a teambuildingové kurzy. Sportovci v Poněšicích často tráví víkendy i mnohadenní pobyty a nelze opomenout ani každoroční sportovní událost Generali Survival, pro kterou areál pravidelně slouží jako startovní i cílový bod a zároveň jako sportovní stanoviště, která musí závodníci absolvovat.

Rádi v našem areálu přivítáme i Vás. Jelikož se jedná o soukromé zařízení, domluvte si s námi předem schůzku prostřednictvím uvedených kontaktů, během které si budete moci areál podrobněji prohlédnout a zjistit možnosti pronájmu či pobytu.

HISTORIE STŘEDISKA

Kdysi v dobách, kdy na Vltavě neexistovaly přehrady, se tudy projíždělo při vodáckých plavbách, které tehdy mohly končit až v Praze. Šindelářův břeh, ze tří stran obklopený lesy, býval orientačním oříškem pro každého, kdo se do těchto míst vydával poprvé. Utajená louka nedaleko Poněšic však zaujala tehdejší pedagogy a studenty AMU nejen jako ideální místo pro táboření, ale především díky své neopakovatelné atmosféře. A tak se časem z vodáckého tábora stalo místo, které je pro mnohé absolventy AMU přímo symbolem let strávených ve škole.

Vodácké kurzy pořádané katedrou tělesné výchovy AMU začaly v padesátých letech v rámci tehdejší branné výchovy. Poprvé se na Šindelářově břehu usídlila vodácká výprava v roce 1960, nicméně

původní podoba tábora byla zcela jiná a první stavby velice jednoduché, další vznikaly postupně.

A jak to tedy vypadalo na počátku? Kuchyně sestávala ze čtyř dřevěných sloupků zapuštěných napevno do země, na které se napínala plachta, studenti přebývali ve stanech po dvou. Podobně jako na skautských táborech si vařili sami, vše se zajišťovalo vlastními silami. Později ve spolupráci s lesní správou se místo podařilo pronajmout, a tak koncem šedesátých let, po nástupu Vladislava Zajíce na místo vedoucího Katedry tělesné výchovy, započaly náročnější práce na hlavní budově. Všechny úpravy terénu, rozvoz materiálu a jednodušší práce vykonávali studenti pod dozorem jediného zedníka. Následně firmy postavily náročnější stavby a těžká technika vyhloubila základy pod bazén. Stavba hlavní budovy se realizovala dle projektu architekta Petra Keila, který byl v té době ještě studentem VŠUP. Byla to chata švédského typu, neměla tedy ústřední topení, byla tam jedna společenská místnost s krbem a v prvním patře několik dvoulůžkových pokojů, v dolním patře sklad a letní kuchyně. Postupně se Vladislavu Zajícovi podařilo získat další finanční prostředky na další objekty, jakými byla sauna, dvoulůžkové chatky, které nahradily ubytování ve stanech a již zmiňovaný bazén.

Většinu staveb již v současné době nenajdete, a to i díky zásadní změně celého okolí, která nastala počátkem devadesátých let, kdy byla řeka donucena změnit své koryto kvůli jaderné elektrárně Temelín. Hladina Vltavy tehdy stoupla o několik metrů, a tak například budova staré loděnice spočívá pod hladinou řeky. Další prostory byly v průběhu let zrekonstruovány a přestavěny takřka k nepoznání. V roce 1996 se hlavní budova dočkala několika inovací, mimo jiné i modernizace kuchyně. Ta největší změna ovšem nastala na přelomu let 2004 a 2005, kdy došlo pod vedením tehdejšího správce areálu Ing. Jana Hrouzky k rozsáhlé modernizaci. Hlavní budova se o několik metrů rozrostla, původní chatičky byly nahrazeny prostornějšími a vytápěnými chatkami, byla vybudována horolezecká stěna a celkově bylo středisko převedeno do podoby, v jaké ji můžete spatřit dnes. V současné době slouží poněšický areál nejen jako startovní a cílová loděnice pro vodácké túry, ale také jako rekreační a sportovní středisko pro studenty, absolventy AMU, jejich přátele. Stejně tak se středisko nabízí pro širokou veřejnost jako místo pro svatby, oslavy, večírky, firemní prezentace, sportovní kurzy, a rekreační pobyty.

Jak šel čas:

1960 stanový tábor, 1969 výstavba hlavní budovy, 1970-80 stavba chatiček a sauny, 1980-90 budování bazénu a kinosálu, 1988 výstavba Hněvkovické přehrady, 1990-99 nové koryto řeky, částečná rekonstrukce areálu, nová loděnice a čistička vody, 1996 1. rekonstrukce hlavní budovy, 2004-2005 2. rekonstrukce hlavní budovy a kompletní rekonstrukce areálu, kurtů, výstavba nových chat, apartmánu a horolezecké stěny

<http://www.rs-ponesice.cz>

FOTO Z HISTORIE AMU PONĚŠICE

HLUBOKÁ OPĚT ŽILA SPORTEM

První zářijový víkend zalitý sluncem se hlubockí oddávali ve Sportovní relaxačním areálu nejrůznějšími sportovními aktivitám. Nabídka Hlubockých sportovních her byla velmi bohatá a určená pro všechny věkové kategorie. Účastníci si mohli vyzkoušet také atrakce sportovního areálu a vychutnat si doprovodný program. Kromě sportovních disciplín čekalo na děti malování na obličeje, animační program, aktivity mateřského centra a volný vstup do špuntária. Nejlepší sportovci byli nakonec odměněni a mohli se občerstvit pochoutkami z grilu nebo mraženými dobrotami. K odpočinku po náročném dni zahrála živá hudba. Tak zase za rok na shledanou!

Město Hluboká nad Vltavou děkuje Skupině ČEZ za partnerství v projektu Oranžový rok 2020.

PEKÁRNA SRNÍN: JIHOČESKÁ SRDCOVKA

Pekárna Srnín, to je jihočeská srdcovka. Poctivá pekařina provází každý den mnoho rodin od Lipna k Třeboni a od Nových Hradů až po Týn. A často ovlivňuje i několik generací.

Také v Hluboké nad Vltavou Pekárna Srnín otevřela začátkem září novou prodejnu s širokým výběrem regionálních výrobků – čerstvého pečiva, ručně vyráběných zákusků, výborných lahůdek. Nabízí zde kvalitní jihočeskou mouku zpracovávanou ve vlastním mlýně ve Veselí nad Lužnicí.

Kvalita pečiva především

O to, aby výrobky Pekárny Srnín chutnaly hezky jihočesky se pečlivě stará 200 zaměstnanců. Každý den pro vás připravují bohatou škálu pekařských a cukrářských výrobků. Společně tvoří spolehlivý, sebraný tým. Od mistrů pekařů, cukrářů přes dokonale zvládnutou distribuci, až po vřelé zaměstnance prodejen.

Pekárna navazuje na nejlepší tradice poctivého pekařského řemesla. Historie pekárny sahá až do roku 1956. Již od samotného začátku byl kladen důraz na kvalitu pečiva, tradiční receptury, kvalitní suroviny a žádné levné náhražky. O tom, že to byla správná cesta, svědčí stále se rozšiřující množství spokojených a věrných zákazníků. I když sortiment pečiva Pekárny Srnín je velmi široký, nejznámější a nejprodávanější je

stále konzumní chléb, rohlík, houska a velice oblíbený srnínský perník. Právě v tomto sortimentu se moderní doba nejvíce prohřešila a mnohé velkopekárny opustily tradiční výrobní postupy a suroviny.

V Pekárně Srnín je pro výrobu chleba stále používán přírodní žitný kvas, nenahraditelný pro lidské zdraví, nešizené rohlíky jsou pečeny z vysoce kvalitní pšeničné mouky z vlastního mlýna ve Veselí nad Lužnicí a díky složení surovin a vyššímu obsahu tuku vydrží vláčné i několik dní. Naše kvalitní výrobky najdete na pultech prodejen pod značkou „Srnínský“ – Srnínský chléb Šumava, Srnínský ruční kvasový chléb, Srnínský rohlík, Srnínská kobliha apod. O tom, že pečivo z Pekárny Srnín je kvalitní, svědčí i skutečnost, že se každoročně již léta umísťuje na nejvyšších příčkách v soutěži „Chutná hezky Jihočesky.“ V letošním roce se na třetím místě umístil celozrnný žitný chléb „Dobrák“. Ve výrobním programu samozřejmě nechybí ani široká škála pečiva cereálního, vícezrnného, speciální druhy jako Samožitný chléb nebo Škvarkový chléb či Chléb FitAktiv. Neméně významným je i sortiment vyráběného trvanlivého pečiva, kde nejznámější jsou medové perníky s obsahem 5,5% včelího medu a linecké třeňové pečivo.

V současné době pekárna provozuje celkem 18 prodejen a jejich počet stále roste. Jednou z nich je i vyhlášená cukrárna U Kláštera v Českých Budějovicích. Na stánkách cukrárny www.uklastera.cz je možné si objednat výborné zákusky či dorty a objednané zboží si poté vyzvednout na prodejně ve Zborovské ulici.

Těší se na Vás zaměstnanci pekárny

Pekárna Srnín byla otevřena v září, najdete ji ve Zborovské ulici, kousek pod Infocentrem. **Otevřeno je každý všední den od 7 do 17 hodin a v sobotu od 7 do 12 hodin.**

30. VALNÁ HROMADA HISTORICKÉHO SPOLKU SCHWARZENBERG

založeného u nás na Hluboké, se měla konat 3. října ve Schwarzenberském sále státního zámku Třeboň. Pestrý program byl připraven, zajímaví přednášející rovněž, výborný oběd také, členstvo se těšilo na společné výroční setkání. Ale... covid! Nakonec z důvodu nejisté situace představenstvo spolku valnou hromadu odvolalo.

Co se dá dělat, doba je taková... covidová. Ale neklesejme na mysli, za čas na další valnou hromadu dojde. Vždyť zrovna Schwarzenberkové jsou dokladem toho, že historie nám lidem někdy ukazuje vlídnou tvář, a jindy zase život na zámku i v podzámčí komplikuje. Důležité je, nevzdávat se a občas se umět s osudem poprat. Však se dočkáme!

HLUBOCKÝ BASEBALL SE VRACÍ DO EXTRALIGY PO ŠESTNÁCTI LETECH

Hráči prvoligového baseballového A týmu Sokol Hluboká mají důvod k oslavám. V baráži vybojovali postup a po šestnácti sezónách se vrací do extraligy. Svým návratem na soupisku je v nejvyšší soutěži podpoří celkem pět odchovanců, kteří nejvyšší baseballovou soutěž již hrají.

V roce 2004 figuroval naposledy Sokol Hluboká v tabulkách České baseballové extraligy. Od té doby se na hlubockém fieldu hrála pouze 1. liga. Na extraligové časy vzpomíná předseda klubu David Šťastný: „Byla to tehdy zlatá éra. Sezónu před tím jsme postoupili do nejvyšší soutěže, obnovovali jsme hřiště po velkých povodních a začínali s budováním Sportovního areálu. Média se díky tomu začala zajímat o hlubocký baseball a úspěchy zaznamenali i naše další týmy. Návrat do extraligy vnímám jako další ze splněných cílů klubu, hned vedle letošní úspěšné rekonstrukce hřišť.“ Šťastný je vedle Martina Marka a Michala Pirgla jedním ze třech stále aktivních hráčů, kteří extraligové období zažili na vlastní kůži.

Postup do nejvyšší soutěže rozhodla druhá polovina baráže, kde hlubocký tým porazil většinu extraligových týmů. O třetí a čtvrté postupové místo bojovali hlubockí s extraligovým SaBaT Praha a prvoligovým Blesk Jablonec. Po dramatickém závěru baráže vzešli z tohoto trojlístku postupující Sokol

Hluboká a Blesk Jablonec. „Po absenci zahraničních posil u extraligových týmů se ukázalo, že poslední týmy z extraligy a první týmy 1. ligy jsou na stejné hráčské úrovni. Náš tým měl v letošní sezoně velké odhodlání a to se projevilo i ve vypjatých herních situacích, kdy jsme se nepoložili. Je vidět, že jsme připraveni na extraligovou sezonu,“ popisuje trenér A týmu Stanislav Hejný.

Hlubocký tým v extraligové soutěži podpoří také pět domácích odchovanců, kteří v uplynulých letech hráli v jiných extraligových týmech. Ti se na příští sezonu vrací na hlubockou soupisku. Mezi nimi také jeden z nejlepších českých pálkařů Martin Mužík. „Postup Hluboké mě hodně zahřál u srdce. Po několika letech se vracím domů, kde chci uplatnit zkušenosti nabyté v extralize a reprezentaci. Věřím, že pro Sokol Hluboká budu v soutěži dobrou oporou,“ říká čtyřladvacetiletý Mužík, který od roku 2012 nastupuje v české reprezentaci a posledních 6 letech hrál Extraligu za Kotlářku Praha. Mužík má baseballové zkušenosti také z dvouletého angažmá v USA a zúčastnil se pěti Mistrovství světa a pěti mistrovství Evropy. Vybrán byl také do Evropského týmu pro Winter league na Taiwanu.

David Šťastný

FOTBALOVÝ KEMP

Ani přes období letních prázdnin si svěřenci starší přípravky TJ Hluboká nad Vltavou příliš nezalenošili. Sezónu 2020/21 odstartoval letní fotbalový kemp pod vedením trenérů Milana Jedličky a Jiřího Hrouze. Fotbalového

kempu se zúčastnilo jedenadvacet hráčů, které čekala nejen fyzická a fotbalová příprava, ale také neméně důležitá gymnastická průprava pod skvělým vedením Evy Dvořákové. Namáhavé tréninkové dny byly zakončeny relaxačními a regeneračními procedurami v podobě koupání v řece, či uvolněním ve vířivce.

Jako poděkování za pilné a poctivé cvičení během fotbalového kempu, čekalo naše hráče několik překvapení. Od vyhlídkové plavby parníkem, návštěvy Karlova Hrádku s velmi poutavým výkladem o tamní historii až po návštěvu bývalého fotbalového reprezentanta ČR Tomáše Sivoka, který pobesedoval s hráči a každému věnoval svůj podpis.

Velké poděkování mimo trenérů patří paní Evě Dvořákové a Aleně Jinšíkové za zajištění a organizování svačin a pitného režimu. Dále velmi děkujeme restauraci KUKI za výborné obědy, díky kterým měli naši hráči dostatek sil k absolvování celého kempu.

MEMORIÁL VÁCLAVA CHALUPY

S koncem léta nadešel čas pravidelných tréninků fotbalové přípravky před prvními mistrovskými zápasy sezóny 2020/21. Byli jsme velmi rádi, že naše fotbalové řady rozšířili nové hráčky a hráči, kteří se do fotbalu vrhli s velkou chutí. Nezbyvá nám jen doufat, že jim elán a zápal pro hru vydrží co možná nejdéle.

Ideální přípravou na nadcházející mistrovská utkání byl turnaj „Memoriál Václava Chalupy“, který se konal v Ševětíně. Zde se velmi

úspěšně prezentovali hráči starší přípravky, kteří předvedli dechberoucí výkon a obsadili krásné 2. místo.

První mistrovská utkání dopadla pro týmy mladší a starší přípravky vítězně. Zejména předváděná hra a velké množství vstřelených branek vzbuzuje nejen v hráčích další chuť vítězit, ale baví i fanoušky, kteří jim při jednotlivých zápasech chodí fandit v nemalém množství, a podporují tak úžasnou fotbalovou atmosféru.

TÝM SOKOL HLUBOKÁ BASEBALL VICEMISTREM ČESKÉ REPUBLIKY V KATEGORII U8 A TÝMY U9 A U10 SKVĚLE REPREZENTOVALY NA DALŠÍCH TURNAJÍCH

Ve dnech 5. a 6.9 se v Praze na Kotlářce konalo letošní MČR Open U8 kategorie Baseballu (ročníky 2012 a mladší). Na tento turnaj se ze Sokola Hluboká vydal výběr hráčů z tréninkových skupin U9 a U7, který se vykryštoval na třídním soustředění poslední prázdninový víkend.

Do Prahy jsme odjžděli s velkým očekáváním, jak se osvědčí stmelení tým hráčů který v rámci soustředění a následujících přípravných „bratrovražedných“ zápasech proti starším hráčům Hluboké udělal obrovské pokroky ve všech směrech. „Zvládnou děti ten tlak? Udrží si týmového ducha, i když se případně nebude dařit?“ ptali jsme se sami sebe. A jak to tedy nakonec proběhlo? Hluboká nastoupila v Sobotu a v Neděli ráno do zápasů ve skupině kde sehrála velmi vyrovnané a napínavé zápasy. Aby toho napětí nebylo málo tak po dokončení všech zápasů měla Hluboká stejný počet bodů jako Pardubice a Techničtí rozhodčí se odebrali do zákulisí spočítat skóre (zjednodušeně řečeno počet bodů na směnu). Po dlouhých minutách čekání na ortel bylo jasno a v táboře Hluboké vypukl bouřlivý jásot – Hluboká postupuje do Semifinále z druhé pozice ve skupině a utká se týmem Eagles který vyhrál sousední skupinu.

Do semifinále zápasu nastoupil náš tým jedním tajným trumfem. Na čas začátku zápasu dorazila posila do kruhu Rodičovského fanklubu, a to jak se říká „za 5 min 12“. Team Eagles byl totiž na celém turnaji jediný který mohl konkurovat Hluboké v kategorii nejhluchnější fanklub a hlasivky už tou dobou začínaly oslabovat. Napínavý souboj týmů na hřišti a fanklubů za plotem se rozjel v plném proudu. Zápas se vyvíjel ve prospěch soupeře, za stavu 5:13 pro Eagles jsme sledovali ty naše bojovníky „snad se teď nezlomí“. Ale to co pak nastalo, snese smělé srovnání s jakýmkoliv extraligovým výkonem. Tým naběhl na hřiště jako jeden hráč, následovala smršť směn, kde v útoku dala Hluboká 5 bodů a v obraně posílala tým Eagles zpátky do dugoutu po třech rychlých autech. Před poslední směnou byl stav 15:13 ve prospěch Hluboké. Nervy napjaté k prasknutí, Decibely za plotem na hranici hygieniky povoleného maxima! Dokáže naše obrana dohrát směnu s maximálně jedním bodem pro Eagles? ANO! Třetím autem ukončila Hluboká vítězně semifinálový zápas výsledkem 15:14 a postoupila tak do finále MČR.

Po pauze na doplnění sil a občerstvení nastoupila Hluboká do boje o zlatou medaili proti Tempu Praha. I tento zápas byl plný krásných akcí. Boj za plotem tentokrát jednoznačně vyhrával Hlubocký fanklub. I na hřišti se v první polovině zápasu přelézalo vedení ze strany na stranu. Za stavu 3:4 pro Tempo soupeři podařilo bodově odskočit a i přes nový nápor se Hluboké už tento náskok bohužel nepodařilo úplně eliminovat. Zápas skončil výsledkem 14:20 pro Tempo Praha. Sláva vítězům a čest... taky vítězům. Vždyť ti naši hoši a děvčata v Praze ukázali celé republice, že Sokol dokáže bojovat jako Lev!

Hned následující víkend 11. – 13. 9. hostil Sokol Hluboká MČR Open v kategorii U9 (ročníky 2011 a mladší). Logicky i na tento turnaj byl vybrán nejsilnější možný tým z tréninkové skupiny U9 Radka Drmoty. V základní skupině se bohužel pověstné kulaté štěstíčko tentokrát odkutálelo od nás a tým Sokola se i přes porážku pozdějšího vicemistra Piranhas Beroun kvůli nepříznivému výsledku vzájemného zápasu s Jihlavskými Ježky dostal do boje o 13. – 17. místo. Tým však ukázal jak velkého bojovného ducha v sobě má a všechny další zápasy vyhrál, čímž si vybojoval zasloužené 13. místo. Turnaj ukázal, jak vyrovnané týmy v této kategorii bojují.

O víkendu 18. – 20. 9. navázal na tuto sérii další turnaj Open ČBP U10 opět hostovaný Sokolem Hluboká. A ani zde se se tým U10 (ročníky 2010 a mladší) pod vedením Martina Macháčka sestavený s jádra U11 týmu doplněného o čtyři hráče U9 týmu nenechal zahanbit. V nervy drásajících soubojích bohatých na dramatické zvraty jako například infarktový zápas o postupové místo s Technikou Brno v základní skupině kde v poslední směně nastupoval náš tým za stavu 0:4 pro Techniku, čtyřmi doběhy si ale vynutil Tiebreak, kde opět vynikající obranou nedovolil soupeři skórovat a hru zakončil doběhem na domácí metu, čímž stanovil závěrečné skóre na 5:4. Nebo v boji o 5. – 8. příčku proti Nuclears Třebíč kde dokázal Sokol za stavu 7:4 vyrovnat na 7:7 aby nakonec zakončil zápas výsledkem 9:12 pro Hlubokou. Výsledkem víkendových bojů bylo krásné finální 6. místo.

Co dodat? Strávili jsme s dětmi a rodiči krásné tři slunečné víkendy plné napětí, radosti z výher a pokroků. Za to vše patří poděkování týmu trenérů a rodičům dětí za věnovaný čas a podporu dětí.

David Lískovec

Pokud by chtělo vaše dítě zkusit hrát baseball, nebo vy sami chtěli být příště členy nejhluchnějšího fanklubu na turnaji a zažívat s námi tu euforii, nebojte se za námi přijít si to vyzkoušet.

Tréninky probíhají celoročně a plán zimních tréninků včetně časů a místa je již nyní na www.baseball-hluboka.cz

JAROMÍR ZUMR: ZE ZÁPISNÍKU FOTOGRAFA PŘÍRODY

DIVOČÁCI PŘED KAMEROU

Snímky divokých prasat vznikají převážně v oborách. Jen velmi malé procento snímků se podaří získat ve volné přírodě. Nejinak tomu bylo v tomto případě, kdy jsem dostal zakázku, abych přeložil detailní snímky divokých prasat. Mělo se jednat jak o samotný detail světla (oka), tak i zbraní (zubů). Věděl jsem, že to nebude snadné, takové snímky pořídit. Už z toho důvodu, že divoká prasata mají přes světla dlouhé „řasy“, které v určitém úhlu brání získat perfektní snímek samotného světla. Už jsem se o to pokoušel několikrát, ale nikdy jsem nebyl s výsledkem spokojen.

Když nyní přišla tato zakázka, tak jsem se do toho musel pustit. Zavola jsem několika oborníkům, kde měli divoká prasata, a svěřil se, že potřebuji nafotografovat detaily hlavy nejen kňourů, ale i bachyň a když to půjde, tak i selat. Někteří mi ihned řekli, že to nebude snadné, jiní zase váhali, zda do toho jít. Jeden z nich, chtěl dělat velkorysého a tak mi řekl: „To není problém, jen přijed'. Máme tady Čendu, ten ti vyjde vstříc.“ Za několik dní jsem už byl v jedné oboře, připraven, že tam mají ochočené prase a že tedy pořídím potřebné snímky. Ovšem až na místě jsem se dozvěděl, že Čenda není ochočené prase, které by pózovalo před fotoaparátem, ale Čenda byl pracovník obory, který měl na starosti krmení a údržbu oborního plotu. Oborník mě s ním seznámil a dal mi ho k dispozici, abych mu přednesl své požadavky a že se mi bude věnovat.

Dojeli jsme do lesa, k obornímu plotu a tam začali připravovat plán, jak snímky pořídit. Čenda mi dal takový návrh, že mě zavře do chytáku na prasata, potom, že zakrmí a já pak

budu moci fotografovat prasata zblízka, jak budu potřebovat. Souhlasil jsem s jeho plánem a tak jsem si vlezl do chytáku a čekal, až Čenda nakrmí. Z boudy přinesl několik kýblů se zrním a poházel krmení okolo chytáku. Myslel jsem, že prasata se seběhnou sotva uslyší drnění kýblů, ale nestalo se tak. Až za půl hodiny přišla první skupina prasat. Ze země divočí pečlivě sebrali předložené zrní a pak hned zmizeli. Čenda to sledoval z blízkého posedu, a když viděl, že je akce hotová, přišel ke mně a povídá: „Tak se vám to povedlo, byli tady i ti největší. Ti chodí jen málokdy.“ Vyličil jsem mu, že prasata

tady byla, ale že snímky, jaké jsem potřeboval, stále nemám. Proto proběhla další verze Čendova plánu. Odvezl jsem ho k oborníkovi, kde měl Čenda zaparkovaný traktor s károu. Další plán byl takový, že si sednu do káry se zrním a Čenda mě poveze s sebou po oboře a bude prasatům rozhazovat krmení. Souhlasil jsem s tím a věřil, že nyní by to mohlo vyjít. Navržený plán jsme uskutečnili. Čenda naložil u boudy do káry zrní a já si tam sedl a vyjeli jsme na druhou stranu rozlehlé obory. Ten, kdo jednou seděl v takové dvoukolové káře za traktor, tak si dovede představit, jak se tam asi pohodlně sedí, když traktor jede nejen rozježděnou cestou, ale i lesem přes kořeny. Prostě to drncalo tak, že jsem byl rád, že je cesta už u konce. Na krmelišti Čenda zastavil, a lopatou rozhazoval zrní okolo traktoru. Prasata se začala sbíhat okolo nás a já se ještě celý roztřesený snažil fotografovat. Měnil jsem u fotoaparátu objektivy, abych mohl pořídit nějaký detail, potom zase jiným objektivem fotografoval celou hlavu. Fotografování po chvíli skončilo a mě čekala cesta zpět. Vždy si na tuto akci vzpomenu, když prohlížím snímky divočáků, které vznikly právě v této oboře.

Nedávno jsem jel po cestě z Čejkovic na Hlubokou a z auta jsem spatřil na louce u lesa skupinu šesti prasat. Rychle jsem zastavil a z okna auta pořídl s teleobjektivem pár obrázků. Je až neuvěřitelné, jak fotografové zvířat získávají své snímky. Někdy musí čekat na záběr několik hodin. Jindy, jak se říká, jim spadne sám do klína.

